ISSN 1725-2598

Publicatieblad van de Europese Unie

L 109

Uitgave in de Nederlandse taal

51e jaargang

19 april 2008

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is*

VERORDENINGEN

Verordening (EG) nr. 348/2008 van de Commissie van 18 april 2008 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

Verordening (EG) nr. 349/2008 van de Commissie van 18 april 2008 inzake de afgifte van certificaten voor de invoer van knoflook in de deelperiode van 1 juni tot en met 31 augustus 2008 3

Verordening (EG) nr. 350/2008 van de Commissie van 18 april 2008 tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 1109/2007 voor het verkoopseizoen 2007/2008 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten van de sector suiker 5

★ **Verordening (EG) nr. 351/2008 van de Commissie van 16 april 2008 tot uitvoering van Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het geven van prioriteit aan platforminspecties van luchtvaartuigen die gebruikmaken van luchthavens in de Gemeenschap** (1) 7

★ **Verordening (EG) nr. 352/2008 van de Commissie van 18 april 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1580/2007 met betrekking tot de drempelvolumes voor de toepassing van de aanvullende rechten voor komkommers en kersen, andere dan zure kersen** 9

★ **Verordening (EG) nr. 353/2008 van de Commissie van 18 april 2008 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften voor aanvragen van een vergunning voor gezondheidsclaims als bedoeld in artikel 15 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad** (1) 11

RICHTLIJNEN

★ **Richtlijn 2008/49/EG van de Commissie van 16 april 2008 tot wijziging van bijlage II bij Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de criteria voor het uitvoeren van platforminspecties van luchtvaartuigen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap** (1) 17

(1) Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

II *Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is*

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

Raad

2008/318/EG:

★ **Beschikking van de Raad van 7 april 2008 waarbij Italië wordt gemachtigd om in bepaalde geografische gebieden een verlaagd belastingtarief toe te passen op gasolie en lpg voor verwarmingsdoeleinden in overeenstemming met artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG** 27

2008/319/EG:

★ **Besluit van de Raad van 14 april 2008 tot wijziging van Besluit 2000/265/EG houdende vaststelling van een financieel reglement met betrekking tot de budgettaire aspecten van het beheer door de plaatsvervangend secretaris-generaal van de Raad van de overeenkomsten die deze sluit namens bepaalde lidstaten met betrekking tot de installatie en de werking van de communicatie-infrastructuur voor de Schengenomgeving „Sisnet"** 30

Commissie

2008/320/EG:

★ **Beschikking van de Commissie van 25 maart 2008 tot vaststelling van de hoeveelheden methylbromide die krachtens Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen van 1 januari tot en met 31 december 2008 voor kritische toepassingen in de Gemeenschap mogen worden gebruikt** *(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 1053)* 32

2008/321/EG:

★ **Beschikking van de Commissie van 8 april 2008 houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, of voor het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF)** *(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 1283)*..... 35

2008/322/EG:

★ **Beschikking van de Commissie van 18 april 2008 tot verlenging van de geldigheidsduur van Beschikking 2006/502/EG waarbij de lidstaten worden verplicht maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat uitsluitend kinderveilige aanstekers op de markt worden gebracht en dat het op de markt brengen van „novelty lighters" wordt verboden** *(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 1442)* [1] 40

NL

[1] Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie verplicht is)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EG) Nr. 348/2008 VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2008

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie van 21 december 2007 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit ([1]), en met name op artikel 138, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 1580/2007 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de perioden die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 138 van Verordening (EG) nr. 1580/2007 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 april 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

([1]) PB L 350 van 31.12.2007, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 18 april 2008 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen [1]	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	MA	59,2
	TN	144,8
	TR	116,5
	ZZ	106,8
0707 00 05	JO	178,8
	MK	86,2
	TR	147,2
	ZZ	137,4
0709 90 70	MA	97,2
	TR	120,4
	ZZ	108,8
0709 90 80	EG	349,4
	ZZ	349,4
0805 10 20	EG	54,0
	IL	51,8
	MA	54,2
	TN	57,6
	TR	59,6
	US	44,5
	ZZ	53,6
0805 50 10	AR	117,4
	IL	126,5
	TR	128,4
	ZA	141,8
	ZZ	128,5
0808 10 80	AR	92,3
	BR	89,7
	CA	79,6
	CL	102,4
	CN	94,6
	MK	65,6
	NZ	119,1
	TR	69,6
	US	114,4
	UY	77,2
	ZA	67,0
	ZZ	88,3
0808 20 50	AR	92,6
	AU	80,7
	CL	112,4
	CN	54,7
	ZA	101,3
	ZZ	88,3

[1] Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1833/2006 van de Commissie (PB L 354 van 14.12.2006, blz. 19). De code „ZZ" staat voor „andere oorsprong".

VERORDENING (EG) Nr. 349/2008 VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2008

inzake de afgifte van certificaten voor de invoer van knoflook in de deelperiode van 1 juni tot en met 31 augustus 2008

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1182/2007 van de Raad van 26 september 2007 tot vaststelling van specifieke voorschriften voor de sector groenten en fruit, tot wijziging van de Richtlijnen 2001/112/EG en 2001/113/EG en de Verordeningen (EEG) nr. 827/68, (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96, (EG) nr. 2826/2000, (EG) nr. 1782/2003 en (EG) nr. 318/2006 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2202/96 ([1]),

Gelet op Verordening (EG) nr. 1301/2006 van de Commissie van 31 augustus 2006 houdende gemeenschappelijke voorschriften voor het beheer van door middel van een stelsel van invoercertificaten beheerde invoertariefcontingenten voor landbouwproducten ([2]), en met name op artikel 7, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EG) nr. 341/2007 ([3]) betreft de opening en vaststelling van de wijze van beheer van tariefcontingenten en de instelling van een stelsel van invoercertificaten en certificaten van oorsprong voor uit derde landen ingevoerde knoflook en bepaalde andere landbouwproducten.

(2) De hoeveelheden waarvoor, op grond van artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 341/2007 gedurende de eerste vijf werkdagen van april 2008 A-certificaten zijn aangevraagd door traditionele en door nieuwe importeurs, overschrijden de hoeveelheden die beschikbaar zijn voor producten van oorsprong uit China en andere derde landen dan China en Argentinië.

(3) Derhalve moet, overeenkomstig artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1301/2006, worden vastgesteld in welke mate gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen voor A-certificaten die uiterlijk op 15 april 2008 aan de Commissie zijn meegedeeld overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EG) nr. 341/2007,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen voor A-invoercertificaten die op grond van artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 341/2007 gedurende de eerste vijf werkdagen van april 2008 zijn ingediend en uiterlijk op 15 april 2008 aan de Commissie zijn meegedeeld, worden ingewilligd na vermenigvuldiging van de gevraagde hoeveelheden met de in de bijlage bij de onderhavige verordening vastgestelde toewijzingscoëfficiënt.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

([1]) PB L 273 van 17.10.2007, blz. 1.
([2]) PB L 238 van 1.9.2006, blz. 13. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 289/2007 (PB L 78 van 17.3.2007, blz. 17).
([3]) PB L 90 van 30.3.2007, blz. 12.

BIJLAGE

Oorsprong	Volgnummer	Toewijzingscoëfficiënt
Argentinië		
— Traditionele importeurs	09.4104	X
— Nieuwe importeurs	09.4099	X
China		
— Traditionele importeurs	09.4105	29,451058 %
— Nieuwe importeurs	09.4100	0,466621 %
Andere derde landen		
— Traditionele importeurs	09.4106	100 %
— Nieuwe importeurs	09.4102	80,635479 %

„X": Voor deze oorsprong is voor de betrokken deelperiode geen hoeveelheid beschikbaar.

VERORDENING (EG) Nr. 350/2008 VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2008

tot wijziging van de bij Verordening (EG) nr. 1109/2007 voor het verkoopseizoen 2007/2008 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten van de sector suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 318/2006 van de Raad van 20 februari 2006 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker [1],

Gelet op Verordening (EG) nr. 951/2006 van de Commissie van 30 juni 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 318/2006 van de Raad, wat betreft de handel met derde landen in de sector suiker [2], en met name op artikel 36,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en bepaalde stropen voor het verkoopseizoen 2007/2008 zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1109/2007 van de Commissie [3]. Deze prijzen en rechten zijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 316/2008 van de Commissie [4].

(2) De bovenbedoelde prijzen en invoerrechten moeten op grond van de gegevens waarover de Commissie nu beschikt, overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 951/2006 worden gewijzigd,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bij Verordening (EG) nr. 1109/2007 voor het verkoopseizoen 2007/2008 vastgestelde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor de in artikel 36 van Verordening (EG) nr. 951/2006 bedoelde producten worden gewijzigd zoals aangegeven in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 19 april 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2008.

Voor de Commissie

Jean-Luc DEMARTY

Directeur-generaal Landbouw en plattelandsontwikkeling

---

[1] PB L 58 van 28.2.2006, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1260/2007 (PB L 283 van 27.10.2007, blz. 1). Verordening (EG) nr. 318/2006 wordt per 1 oktober 2008 vervangen door Verordening (EG) nr. 1234/2007 (PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1).

[2] PB L 178 van 1.7.2006, blz. 24. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1568/2007 (PB L 340 van 22.12.2007, blz. 62).

[3] PB L 253 van 28.9.2007, blz. 5.

[4] PB L 94 van 5.4.2008, blz. 6.

BIJLAGE

Met ingang van 19 april 2008 geldende gewijzigde representatieve prijzen en aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en de producten van GN-code 1702 90 95

(EUR)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg nettogewicht van het betrokken product	Aanvullend invoerrecht per 100 kg nettogewicht van het betrokken product
1701 11 10 (1)	21,18	5,71
1701 11 90 (1)	21,18	11,12
1701 12 10 (1)	21,18	5,52
1701 12 90 (1)	21,18	10,60
1701 91 00 (2)	23,17	14,19
1701 99 10 (2)	23,17	9,13
1701 99 90 (2)	23,17	9,13
1702 90 95 (3)	0,23	0,41

(1) Vastgesteld voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in bijlage I, punt III, bij Verordening (EG) nr. 318/2006 van de Raad (PB L 58 van 28.2.2006, blz. 1).
(2) Vastgesteld voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in bijlage I, punt II, bij Verordening (EG) nr. 318/2006.
(3) Vastgesteld per procentpunt sacharosegehalte.

VERORDENING (EG) Nr. 351/2008 VAN DE COMMISSIE

van 16 april 2008

tot uitvoering van Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot het geven van prioriteit aan platforminspecties van luchtvaartuigen die gebruikmaken van luchthavens in de Gemeenschap

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruikmaken van luchthavens in de Gemeenschap ([1]), en met name op artikel 8, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Richtlijn 2004/36/EG harmoniseert de regels en procedures voor platforminspecties van luchtvaartuigen uit derde landen die landen op luchthavens in de lidstaten en zorgt derhalve voor de handhaving van internationale veiligheidsnormen in de Gemeenschap. Deze richtlijn verplicht de lidstaten om luchtvaartuigen uit derde landen die ervan verdacht worden niet aan de internationale veiligheidsnormen te voldoen, volgens een geharmoniseerde procedure aan platforminspecties te onderwerpen wanneer deze luchtvaartuigen op één van hun voor internationaal luchtverkeer openstaande luchthavens landen, en om informatie over de uitgevoerde platforminspecties te verzamelen en uit te wisselen.

(2) Om maximaal gebruik te kunnen maken van de beperkte middelen die zij ter beschikking hebben, moeten de voor inspectie bevoegde autoriteiten van elke lidstaat prioriteit geven aan platforminspecties van bepaalde categorieën exploitanten en luchtvaartuigen die bijzonder gevoelig zijn voor veiligheidstekortkomingen.

(3) De maatregelen van deze verordening zijn in overeenstemming met het advies van het comité dat is opgericht bij artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 3922/1991 van de Raad ([2]),

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Met het oog op de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1. „het verlenen van prioriteit aan bepaalde platforminspecties": een passend gedeelte van het totale aantal platforminspecties die een lidstaat jaarlijks uitvoert, reserveren voor een bepaalde categorie subjecten, zoals uiteengezet in artikel 2 van deze verordening;

2. „subject": een exploitant en/of alle exploitanten van een bepaald land en/of een type luchtvaartuig en/of een specifiek luchtvaartuig.

Artikel 2

Prioriteitscriteria

Onverminderd artikel 8, lid 3, van Richtlijn 2004/36/EG moeten de lidstaten bij het uitvoeren van hun platforminspecties prioriteit geven aan de volgende subjecten die landen op hun voor internationaal luchtverkeer openstaande luchthavens:

1. subjecten die een gevaar voor de veiligheid vormen op basis van de regelmatige analysen van het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA);

2. subjecten die geïdentificeerd zijn op basis van een advies dat door het Comité inzake veiligheid van de luchtvaart is uitgebracht in het kader van de tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad ([3]) en waarin bepaald is dat de daadwerkelijke naleving van de relevante veiligheidsnormen verder moet worden geverifieerd aan de hand van systematische platforminspecties van die subjecten. Dit kan eveneens betrekking hebben op subjecten die geschrapt zijn van de krachtens Verordening (EG) nr. 2111/2005 opgestelde lijst van luchtvaartmaatschappijen waaraan een exploitatieverbod is opgelegd in de Gemeenschap (de „communautaire lijst");

3. subjecten die geïdentificeerd zijn op basis van informatie die de Commissie van de lidstaten of EASA heeft gekregen krachtens artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2111/2005;

4. luchtvaartuigen waarmee in bijlage B van de communautaire lijst vermelde exploitanten vluchten naar de Gemeenschap uitvoeren;

5. luchtvaartuigen die worden geëxploiteerd door andere exploitanten die gecertificeerd zijn in hetzelfde land als een van de exploitanten op de communautaire lijst.

([1]) PB L 143 van 30.4.2004, blz. 76. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 344 van 27.12.2005, blz. 15).

([2]) PB L 373 van 31.12.1991, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 79 van 19.3.2008, blz. 1).

([3]) PB L 344 van 27.12.2005, blz. 15.

Artikel 3

Mededelingen

1. Een lijst van de in artikel 2 bedoelde subjecten wordt minstens om de vier maanden elektronisch door EASA aan de lidstaten meegedeeld.

2. EASA houdt toezicht op het proces van prioriteitstoekenning en verstrekt de lidstaten, in samenwerking met de bevoegde internationale luchtvaartorganisaties, de informatie die zij nodig hebben om in de hele Gemeenschap de voortgang van prioriteitstoekenning aan inspecties van de in artikel 2 bedoelde subjecten te volgen, met inbegrip van relevante statistische gegevens met betrekking tot het luchtverkeer.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 16 april 2008.

Voor de Commissie

Jacques BARROT

Vicevoorzitter

VERORDENING (EG) Nr. 352/2008 VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2008

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1580/2007 met betrekking tot de drempelvolumes voor de toepassing van de aanvullende rechten voor komkommers en kersen, andere dan zure kersen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1182/2007 van de Raad van 26 september 2007 tot vaststelling van specifieke voorschriften voor de sector groenten en fruit, tot wijziging van de Richtlijnen 2001/112/EG en 2001/113/EG en de Verordeningen (EEG) nr. 827/68, (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96, (EG) nr. 2826/2000, (EG) nr. 1782/2003 en (EG) nr. 318/2006 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 2202/96 ([1]), en met name op artikel 35, lid 4, en artikel 42,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EG) nr. 1580/2007 van de Commissie van 21 december 2007 tot vaststelling van bepalingen voor de uitvoering van de Verordeningen (EG) nr. 2200/96, (EG) nr. 2201/96 en (EG) nr. 1182/2007 van de Raad in de sector groenten en fruit ([2]) voorziet in toezicht op de invoer van de in bijlage XVII bij die verordening genoemde producten. Voor dit toezicht gelden de uitvoeringsbepalingen die zijn vastgesteld in artikel 308 quinquies van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ([3]).

(2) Met het oog op de toepassing van artikel 5, lid 4, van de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguayronde gesloten Overeenkomst inzake de landbouw ([4]), en op grond van de meest recente beschikbare gegevens over 2004, 2005 en 2006 moeten de drempelvolumes voor de toepassing van de aanvullende rechten voor komkommers en kersen, andere dan zure kersen worden aangepast.

(3) Verordening (EG) nr. 1580/2007 moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage XVII bij Verordening (EG) nr. 1580/2007 wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 mei 2008.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2008.

Voor de Commissie

Mariann FISCHER BOEL

Lid van de Commissie

([1]) PB L 273 van 17.10.2007, blz. 1.
([2]) PB L 350 van 31.12.2007, blz. 1.
([3]) PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 214/2007 (PB L 62 van 1.3.2007, blz. 6).
([4]) PB L 336 van 23.12.1994, blz. 22.

BIJLAGE

„BIJLAGE XVII

AANVULLENDE INVOERRECHTEN: TITEL IV, HOOFDSTUK II, AFDELING 2

Onverminderd de regels voor de interpretatie van de gecombineerde nomenclatuur, wordt de tekst van de omschrijving als louter indicatief beschouwd. De werkingssfeer van de aanvullende rechten wordt in het kader van deze bijlage bepaald door de draagwijdte van de GN-codes zoals deze bij de vaststelling van de onderhavige verordening bestaan.

Volgnummer	GN-code	Omschrijving	Toepassingsperiode	Drempel-volume (t)
78.0015	0702 00 00	Tomaten	van 1 oktober tot en met 31 mei	325 606
78.0020			van 1 juni tot en met 30 september	25 103
78.0065	0707 00 05	Komkommers	van 1 mei tot en met 31 oktober	70 873
78.0075			van 1 november tot en met 30 april	46 491
78.0085	0709 90 80	Artisjokken	van 1 november tot en met 30 juni	19 799
78.0100	0709 90 70	Courgettes	van 1 januari tot en met 31 december	117 360
78.0110	0805 10 20	Sinaasappelen	van 1 december tot en met 31 mei	454 253
78.0120	0805 20 10	Clementines	van 1 november tot eind februari	606 155
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarijnen (tangerines en satsuma's daaronder begrepen); wilkings en soortgelijke kruisingen van citrusvruchten	van 1 november tot eind februari	104 626
78.0155	0805 50 10	Citroenen	van 1 juni tot en met 31 december	326 861
78.0160			van 1 januari tot en met 31 mei	53 842
78.0170	0806 10 10	Tafeldruiven	van 21 juli tot en met 20 november	70 731
78.0175	0808 10 80	Appelen	van 1 januari tot en met 31 augustus	886 383
78.0180			van 1 september tot en met 31 december	81 237
78.0220	0808 20 50	Peren	van 1 januari tot en met 30 april	241 637
78.0235			van 1 juli tot en met 31 december	35 748
78.0250	0809 10 00	Abrikozen	van 1 juni tot en met 31 juli	14 163
78.0265	0809 20 95	Kersen, andere dan zure kersen	van 21 mei tot en met 10 augustus	151 059
78.0270	0809 30	Perziken, nectarines daaronder begrepen	van 11 juni tot en met 30 september	11 980
78.0280	0809 40 05	Pruimen	van 11 juni tot en met 30 september	5 806”

VERORDENING (EG) Nr. 353/2008 VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2008

tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften voor aanvragen van een vergunning voor gezondheidsclaims als bedoeld in artikel 15 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen ([1]), en met name op artikel 15, lid 4,

Na raadpleging van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EG) nr. 1924/2006 stelt voorschriften vast voor het gebruik van claims in de etikettering en presentatie van levensmiddelen en in de daarvoor gemaakte reclame.

(2) Aanvragen van een vergunning voor gezondheidsclaims moeten afdoende en voldoende aantonen dat de gezondheidsclaim is gebaseerd op en onderbouwd door algemeen aanvaard wetenschappelijk bewijs, door rekening te houden met alle beschikbare wetenschappelijke gegevens en door de bewijzen te wegen.

(3) Als bepaald in artikel 15, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1924/2006, moeten uitvoeringsvoorschriften worden vastgesteld betreffende overeenkomstig die verordening ingediende aanvragen voor gezondheidsclaims, met inbegrip van voorschriften voor het opstellen en indienen van de aanvragen.

(4) De uitvoeringsvoorschriften moeten ervoor zorgen dat het aanvraagdossier wordt samengesteld op een wijze die de voor de beoordeling van de aanvragen door de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid benodigde wetenschappelijke gegevens definieert en classificeert.

(5) De uitvoeringsvoorschriften zijn hoofdzakelijk bedoeld als algemene leidraad en, afhankelijk van de aard van de claim, kan de aard en de omvang van de voor de evaluatie van de wetenschappelijke verdienste nodige studies variëren.

(6) Aanvragen voor gezondheidsclaims moeten rekening houden met de voorschriften van Verordening (EG) nr. 1924/2006, met name de algemene beginselen en voorwaarden vastgesteld in de artikelen 3 en 5. Er moet een separate aanvraag voor elke afzonderlijke gezondheidsclaim worden ingediend, met specificatie van het type claim.

(7) De overeenkomstig deze verordening te verstrekken gegevens en documenten laten de eventuele aanvullende informatie onverlet, die de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid (EFSA) zo nodig kan verlangen overeenkomstig artikel 16, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1924/2006.

(8) Op verzoek van de Commissie heeft de EFSA een advies uitgebracht over de wetenschappelijke en technische richtsnoeren voor de opstelling en de indiening van aanvragen betreffende gezondheidsclaims ([2]). De aanvragen moeten de richtsnoeren van de EFSA in samenhang met de uitvoeringsvoorschriften volgen om ervoor te zorgen dat zij op geharmoniseerde wijze bij de EFSA worden ingediend.

(9) Om in aanmerking te komen voor de gegevensbescherming, als vastgesteld in artikel 21 van Verordening (EG) nr. 1924/2006, moeten de verzoeken om bescherming van door eigendomsrechten beschermde gegevens worden gerechtvaardigd en moeten alle gegevens in een afzonderlijk deel van de aanvraag worden opgenomen.

(10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening stelt uitvoeringsvoorschriften vast voor de volgende aanvragen:

a) aanvragen van een vergunning, ingediend overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EG) nr. 1924/2006, en

([1]) PB L 404 van 30.12.2006, blz. 9, gerectificeerd in PB L 12 van 18.1.2007, blz. 3. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 109/2008 (PB L 39 van 13.2.2008, blz. 14).

([2]) http://www.efsa.europa.eu/EFSA/efsa_locale-1178620753812_1178623592471.htm

b) aanvragen voor de opname van een claim in de in artikel 13, lid 3, bedoelde lijst, ingediend overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EG) nr. 1924/2006.

Artikel 2

Reikwijdte van de aanvraag

Elke aanvraag heeft betrekking op slechts één verband tussen een nutriënt of een andere stof, of een levensmiddel of levensmiddelcategorie, en een enkel geclaimd effect.

Artikel 3

Specificatie van het type gezondheidsclaim

De aanvraag specificeert het type gezondheidsclaim, als vermeld in de artikelen 13 en 14 van Verordening (EG) nr. 1924/2006.

Artikel 4

Door eigendomsrechten beschermde gegevens

Aanwijzingen betreffende informatie die door eigendomsrechten is beschermd, met de verifieerbare staving daarvan, als bedoeld in artikel 15, lid 3, onder d), van Verordening (EG) nr. 1924/2006, worden opgenomen in een afzonderlijk deel van de aanvraag.

Artikel 5

Wetenschappelijke studies

De studies en ander materiaal, als bedoeld in artikel 15, lid 3, onder c) en e), van Verordening (EG) nr. 1924/2006:

a) betreffen in hoofdzaak onderzoeken bij mensen en, in geval van claims met betrekking tot de ontwikkeling en de gezondheid van kinderen, onderzoeken bij kinderen;

b) worden gepresenteerd volgens een hiërarchie van studieopzetten, die de relatieve bewijskracht weerspiegelt van de informatie die uit verschillende types studies kan worden verkregen.

Artikel 6

Gebruiksvoorwaarden

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, onder f), van Verordening (EG) nr. 1924/2006 omvatten de gebruiksvoorwaarden naast het voorstel voor de tekst van de gezondheidsclaim het volgende:

a) de doelpopulatie voor de voorgenomen gezondheidsclaim;

b) de hoeveelheid van de nutriënt of andere stof, of van het levensmiddel of de levensmiddelcategorie, en het consumptiepatroon, die vereist zijn om het geclaimde heilzame effect te bereiken;

c) indien van toepassing, een vermelding voor mensen die het gebruik van de nutriënt of andere stof, of van het levensmiddel of de levensmiddelcategorie, waarvoor de claim wordt gedaan, dienen te vermijden;

d) een waarschuwing voor de nutriënt of andere stof, of van het levensmiddel of de levensmiddelcategorie die/dat bij overmatig gebruik een gezondheidsrisico kan inhouden;

e) andere gebruiksbeperkingen en aanwijzingen voor bereiding en/of gebruik.

Artikel 7

Technische voorschriften

De aanvraag wordt opgesteld en ingediend overeenkomstig de technische voorschriften, als vastgesteld in de bijlage.

Artikel 8

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 april 2008.

Voor de Commissie

Androulla VASSILIOU

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Technische voorschriften voor de opstelling en de indiening van de aanvraag voor gezondheidsclaims

INLEIDING

1. Deze bijlage is van toepassing op gezondheidsclaims in verband met de consumptie van een levensmiddelcategorie, een levensmiddel of bestanddelen daarvan (waaronder een nutriënt of andere stof, of een combinatie van nutriënten/andere stoffen), hierna „levensmiddel" genoemd.

2. Indien sommige van de in deze bijlage voorgeschreven gegevens niet door de aanvrager worden verstrekt in de veronderstelling dat zij niet van toepassing zijn op de desbetreffende aanvraag, moeten redenen voor de afwezigheid van deze gegevens in de aanvraag worden opgegeven.

3. Onder „aanvraag" wordt hierna verstaan: een afzonderlijk dossier dat de informatie en de wetenschappelijke gegevens bevat die worden ingediend voor de verlening van de vergunning voor de gezondheidsclaim in kwestie.

4. Er moet één aanvraag worden opgesteld voor elke afzonderlijke gezondheidsclaim; dat betekent dat elke aanvraag slechts betrekking kan hebben op een verband tussen een levensmiddel en een enkel geclaimd effect. Door de aanvrager kunnen in dezelfde aanvraag verscheidene formuleringen van een levensmiddel voor de desbetreffende gezondheidsclaim worden voorgesteld, mits het wetenschappelijke bewijsmateriaal geldt voor alle voorgestelde formuleringen van een levensmiddel, waarvoor die gezondheidsclaim wordt gedaan.

5. In de aanvraag moet worden aangegeven of de desbetreffende of een soortgelijke gezondheidsclaim wetenschappelijk is geëvalueerd door een bevoegde nationale autoriteit van een lidstaat of een derde land. Zo ja, moet een kopie van de wetenschappelijke evaluatie worden verstrekt.

6. Pertinente wetenschappelijke gegevens zijn gegevens van alle al dan niet bij mensen uitgevoerde studies, gepubliceerd of niet-gepubliceerd, die relevant zijn voor de onderbouwing van de gezondheidsclaim waarvoor de aanvraag wordt ingediend, omdat zij het verband tussen het levensmiddel en het geclaimde effect bestuderen, inclusief gegevens vóór en gegevens tegen het bestaan van een dergelijk verband. Er moet een omvattend overzicht worden gegeven van pertinente gepubliceerde gegevens over studies bij mensen.

7. Abstracts uit vaktijdschriften en in kranten, tijdschriften, nieuwsbrieven of brochures gepubliceerde artikelen, die niet intercollegiaal zijn getoetst, mogen niet worden geciteerd. Boeken of hoofdstukken van boeken voor consumenten of het grote publiek mogen niet worden geciteerd.

ALGEMENE BEGINSELEN VOOR DE WETENSCHAPPELIJKE ONDERBOUWING

1. De aanvraag moet alle voor de gezondheidsclaim pertinente, al dan niet gepubliceerde wetenschappelijke gegevens vóór en tegen de claim, alsook een omvattend overzicht van de gegevens uit studies bij mensen bevatten om aan te tonen dat de gezondheidsclaim door alle wetenschappelijke gegevens tezamen wordt onderbouwd, onder weging van het bewijsmateriaal. Voor de onderbouwing van een gezondheidsclaim zijn gegevens vereist van bij mensen uitgevoerde studies naar het verband tussen de consumptie van het levensmiddel en het geclaimde effect.

2. De aanvraag moet een omvattende analyse bevatten van de gegevens van bij mensen uitgevoerde studies naar het specifieke verband tussen het levensmiddel en het geclaimde effect. Deze analyse, alsook de identificatie van de voor de gezondheidsclaim als pertinent beschouwde gegevens, moet systematisch en transparant worden uitgevoerd om aan te tonen dat de aanvraag op passende wijze het relatieve belang van al het beschikbare bewijsmateriaal weerspiegelt.

3. De onderbouwing van de gezondheidsclaims moet rekening houden met alle beschikbare wetenschappelijke gegevens en moet door weging van het bewijsmateriaal aantonen in welke mate:

   a) het geclaimde effect van het levensmiddel heilzaam is voor de gezondheid van de mens;

b) een oorzakelijk verband wordt gelegd tussen de consumptie van het levensmiddel en het geclaimde effect bij de mens (zoals: sterkte, consistentie, specificiteit, dosis/responsrelatie en biologische plausibiliteit van het verband);

c) de hoeveelheid van het levensmiddel en het consumptiepatroon die voor het geclaimde effect vereist zijn, redelijkerwijs als onderdeel van een evenwichtige voeding kunnen worden bereikt;

d) de specifieke studiegroep(en) waarin het bewijsmateriaal is verkregen, representatief is (zijn) voor de doelpopulatie waarvoor de claim is bedoeld.

KENMERKEN VAN HET LEVENSMIDDEL

De volgende informatie moet worden verstrekt voor het levensmiddelbestanddeel, het levensmiddel of de levensmiddelcategorie waarvoor de gezondheidsclaim wordt gedaan.

1. Voor een levensmiddelbestanddeel:

a) de bron en specificaties [1], zoals fysische en chemische eigenschappen, samenstelling, en

b) indien van toepassing, de microbiologische bestanddelen van het levensmiddelbestanddeel.

2. Voor een levensmiddel of levensmiddelcategorie:

a) de beschrijving van het levensmiddel of de levensmiddelcategorie, inclusief karakterisering van de voedselmatrix en de gehele samenstelling, waaronder het gehalte aan nutriënten van het levensmiddel;

b) de bron en specificaties van het levensmiddel of de levensmiddelcategorie en, met name, het gehalte aan het (de) bestande(e)l(en) waarop de gezondheidsclaim betrekking heeft.

3. In alle gevallen:

a) indien van toepassing, de variabiliteit van partij tot partij;

b) de toegepaste analysemethoden;

c) indien van toepassing, een samenvatting van de uitgevoerde studies in verband met de productieomstandigheden, de variabiliteit tussen verschillende partijen en de analyseprocedures, en van de resultaten en conclusies van de stabiliteitsstudies, en de conclusies ten aanzien van de opslagomstandigheden en houdbaarheid;

d) indien van toepassing, de relevante gegevens en bewijzen waaruit blijkt dat het bestanddeel waarvoor de gezondheidsclaim wordt gedaan, aanwezig is in een vorm die door het lichaam van de mens kan worden gebruikt;

e) als absorptie niet nodig is om het geclaimde effect te bewerkstelligen, zoals voor plantensterolen, vezels en melkzuurbacteriën, de relevante gegevens en bewijzen waaruit blijkt dat het bestanddeel de doelzone bereikt;

f) alle beschikbare gegevens over de factoren die van invloed kunnen zijn op de absorptie of het gebruik in het lichaam van het bestanddeel waarvoor de gezondheidsclaim wordt gedaan.

[1] Zo mogelijk kunnen internationaal erkende specificaties worden geciteerd.

ORGANISATIE VAN PERTINENTE WETENSCHAPPELIJKE GEGEVENS

1. De geïdentificeerde wetenschappelijke gegevens moeten in de onderstaande volgorde worden georganiseerd: gegevens van bij mensen uitgevoerde studies, eventueel gevolgd door gegevens van niet bij mensen uitgevoerde studies.

2. De gegevens van bij mensen uitgevoerde studies moeten volgens de studieopzet worden gerangschikt in de onderstaande volgorde:

   a) bij mensen uitgevoerde interventiestudies, gerandomiseerde gecontroleerde studies, andere gerandomiseerde studies (niet-gecontroleerd), gecontroleerde (niet-gerandomiseerde) studies, andere interventiestudies;

   b) bij mensen uitgevoerde observatiestudies, cohortstudies, case-controlstudies, transversale studies, andere observatiestudies, zoals casusrapporten;

   c) andere bij mensen uitgevoerde studies in verband met de mechanismen waardoor het levensmiddel het geclaimde effect tot stand kan brengen, inclusief studies inzake biologische beschikbaarheid.

3. De gegevens van niet bij mensen uitgevoerde studies bestaan uit:

   a) gegevens van bij dieren uitgevoerde studies, waaronder studies naar aspecten in verband met absorptie, distributie, metabolisme, uitscheiding van het levensmiddel, mechanistische studies en andere studies;

   b) ex vivo- of in vitro-gegevens, gebaseerd op menselijke of dierlijke biologische monsters, in verband met de werkingsmechanismen waardoor het levensmiddel het geclaimde effect tot stand kan brengen, en andere niet bij mensen uitgevoerde studies.

SAMENVATTING VAN PERTINENTE WETENSCHAPPELIJKE GEGEVENS

Naast de in artikel 15, lid 3, onder g), van Verordening (EG) nr. 1924/2006 voorgeschreven samenvatting van de aanvraag moeten de aanvragers een samenvatting van de pertinente wetenschappelijke gegevens verstrekken, die de volgende informatie moet bevatten:

1. de samenvatting van de gegevens van pertinente bij mensen uitgevoerde studies, waaruit blijkt in welke mate het verband tussen het levensmiddel en het geclaimde effect door alle gegevens van de studies bij mensen wordt ondersteund;

2. de samenvatting van de gegevens van pertinente niet bij mensen uitgevoerde studies, waaruit blijkt hoe en in welke mate de pertinente niet bij mensen uitgevoerde studies het verband tussen het levensmiddel en het geclaimde effect bij mensen kunnen helpen ondersteunen;

3. de algemene conclusies, rekening houdend met alle gegevens, waaronder bewijsmateriaal vóór en tegen de claim, onder weging van het bewijsmateriaal. De algemene conclusies moeten duidelijk aangeven in welke mate:

   a) het geclaimde effect van het levensmiddel heilzaam is voor de gezondheid van de mens;

   b) een oorzakelijk verband wordt gelegd tussen de consumptie van het levensmiddel en het geclaimde effect bij de mens (zoals: sterkte, consistentie, specificiteit, dosis/responsrelatie en biologische plausibiliteit van het verband);

   c) de hoeveelheid van het levensmiddel en het consumptiepatroon die voor het geclaimde effect vereist zijn, redelijkerwijs als onderdeel van een evenwichtige voeding kunnen worden bereikt;

   d) de specifieke studiegroep(en) waarin het bewijsmateriaal is verkregen, representatief is (zijn) voor de doelpopulatie waarvoor de claim is bedoeld.

STRUCTUUR VAN DE AANVRAAG

De aanvragen moeten als volgt worden gestructureerd. Als door de aanvrager een rechtvaardiging wordt verstrekt, kunnen bepaalde delen worden weggelaten.

Deel 1 — Administratieve en technische gegevens

1.1. Inhoudsopgave

1.2. Aanvraagformulier

1.3. Algemene informatie

1.4. Bijzonderheden over de gezondheidsclaim

1.5. Samenvatting van de aanvraag

1.6. Referenties

Deel 2 — Kenmerken van het levensmiddel/bestanddeel

2.1. Levensmiddelbestanddeel

2.2. Levensmiddel of levensmiddelcategorie

2.3. Referenties

Deel 3 — Algemene samenvatting van de pertinente wetenschappelijke gegevens

3.1. Samenvatting in tabelvorm van alle geïdentificeerde pertinente studies

3.2. Samenvatting in tabelvorm van de gegevens van pertinente bij mensen uitgevoerde studies

3.3. Schriftelijke samenvatting van de gegevens van pertinente bij mensen uitgevoerde studies

3.4. Schriftelijke samenvatting van de gegevens van pertinente niet bij mensen uitgevoerde studies

3.5. Algemene conclusies

Deel 4 — Corpus van geïdentificeerde pertinente wetenschappelijke gegevens

4.1. Identificatie van pertinente wetenschappelijke gegevens

4.2. Geïdentificeerde pertinente gegevens

Deel 5 — Bijlagen bij de aanvraag

5.1. Glossarium/afkortingen

5.2. Kopieën/reprints van pertinente gepubliceerde gegevens

5.3. Volledige studieverslagen van pertinente niet-gepubliceerde gegevens

5.4. Andere

RICHTLIJNEN

RICHTLIJN 2008/49/EG VAN DE COMMISSIE

van 16 april 2008

tot wijziging van bijlage II bij Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de criteria voor het uitvoeren van platforminspecties van luchtvaartuigen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 inzake de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap ([1]), en met name op artikel 12,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Richtlijn 2004/36/EG wordt een geharmoniseerde aanpak voor de effectieve handhaving van internationale veiligheidsnormen binnen de Gemeenschap ingevoerd; deze aanpak bestaat uit een harmonisering van de regels en procedures voor platforminspecties van luchtvaartuigen uit derde landen die op luchthavens in de lidstaten landen. Krachtens deze richtlijn moeten de lidstaten volgens een geharmoniseerde procedure platforminspecties uitvoeren van luchtvaartuigen uit derde landen die landen op voor internationaal luchtverkeer openstaande communautaire luchthavens, en moeten zij informatie over de uitgevoerde platforminspecties verzamelen en uitwisselen.

(2) De lidstaten kunnen in grote mate aan hun uit Richtlijn 2004/36/EG voortvloeiende communautaire verplichtingen voldoen door vrijwillig deel te nemen aan het in 1996 door de Europese Burgerluchtvaartconferentie (ECAC) opgestarte programma voor veiligheidsbeoordeling van buitenlandse luchtvaartuigen (SAFA); het beheer van dit programma is toevertrouwd aan de gezamenlijke luchtvaartautoriteiten (JAA).

(3) Sinds 1 januari 2007 is de Gemeenschap exclusief bevoegd voor het SAFA-programma. Het programma wordt nu beheerd door de Commissie, bijgestaan door het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart (EASA), zoals bepaald in Verordening (EG) nr. 768/2006 van de Commissie van 19 mei 2006 tot uitvoering van Richtlijn 2004/36/EG van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de verzameling en uitwisseling van informatie over de veiligheid van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap en het beheer van het informatiesysteem ([2]).

(4) Het SAFA-programma moet worden aangevuld met passende maatregelen om te garanderen dat gemeenschappelijke normen worden gehanteerd bij het uitvoeren van platforminspecties, zoals handleidingen voor platforminspecties.

(5) Bijlage II bij Richtlijn 2004/36/EG bevat alleen heel algemene criteria omdat op het ogenblik van de vaststelling van deze richtlijn gedetailleerde technische richtsnoeren en procedures door de JAA werden gepubliceerd en regelmatig werden bijgewerkt en vervolgens vrijwillig werden toegepast door de ECAC-lidstaten die aan het SAFA-programma deelnemen.

(6) Met het oog op de overdracht van het SAFA-programma naar de Gemeenschap en gezien het toenemende belang dat door de Commissie wordt gehecht aan de resultaten van de in het kader van het SAFA-programma uitgevoerde platforminspecties bij het nemen van beslissingen over de opname van luchtvaartmaatschappijen in de communautaire lijst van verboden luchtvaartmaatschappijen, die is opgesteld overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2111/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2005 betreffende de vaststelling van een communautaire lijst van luchtvaartmaatschappijen waaraan een exploitatieverbod binnen de Gemeenschap is opgelegd en het informeren van luchtreizigers over de identiteit van de exploiterende luchtvaartmaatschappij, en tot intrekking van artikel 9 van Richtlijn 2004/36/EG, wordt het noodzakelijk geacht vast te stellen welke specifieke elementen de kern moeten vormen van de handleiding voor het uitvoeren van platforminspecties.

(7) De kernelementen van de handleiding vormen de essentiële normen voor de daadwerkelijke uitvoering van platforminspecties en moeten daarom zo snel mogelijk worden opgenomen in bijlage II van Richtlijn 2004/36/EG, waarin de procedure voor het uitvoeren van platforminspecties is vastgesteld, met name nu de bevoegdheid voor het SAFA-programma is overgedragen aan de Gemeenschap.

([1]) PB L 143 van 30.4.2004, blz. 76. Richtlijn gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2111/2005 (PB L 344 van 27.12.2005, blz. 15).

([2]) PB L 134 van 20.5.2006, blz. 16.

(8) Het EASA heeft een voorstel ingediend voor de wijziging van bijlage II van Richtlijn 2004/36/EG, zoals bepaald in artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 768/2006 van de Commissie.

(9) Richtlijn 2004/36/EG moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(10) De in deze richtlijn vastgestelde maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het comité dat is opgericht bij artikel 12 van Verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad [1],

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijziging van Richtlijn 2004/36/EG

Bijlage II bij Richtlijn 2004/36/EG wordt vervangen door de tekst in de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

Begeleidend materiaal

Wanneer het Europees Agentschap voor de veiligheid van de luchtvaart het in de bijlage bij deze richtlijn vermelde begeleidende materiaal opstelt dat door de lidstaten moet worden toegepast, stelt het een transparante procedure voor het raadplegen van de lidstaten vast; daarbij baseert het zich op de deskundigheid die beschikbaar is binnen de regelgevende luchtvaartautoriteiten van de lidstaten en doet zij, indien nodig, een beroep op deskundigen van de relevante betrokken partijen. Het agentschap kan daartoe een werkgroep oprichten.

Artikel 3

Omzetting

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding ervan aan deze richtlijn te voldoen.

Ze stellen de Commissie hier onverwijld van in kennis.

Artikel 4

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de eerste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 16 april 2008.

Voor de Commissie

Jacques BARROT

Vicevoorzitter

[1] PB L 373 van 31.12.1991, blz. 4. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 216/2008 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 79 van 19.3.2008, blz. 1).

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Handleiding van EG-procedures voor SAFA-platforminspecties — Belangrijkste elementen

1. **ALGEMENE INSTRUCTIES**

1.1. SAFA-platforminspecties worden uitgevoerd door inspecteurs die beschikken over de nodige kennis met betrekking tot het inspectiegebied; wanneer alle punten van de checklist worden geverifieerd, gaat het zowel om technische, luchtwaardigheids- als operationele kennis. Wanneer een platforminspectie wordt uitgevoerd door twee of meer inspecteurs, mogen de belangrijkste elementen van de inspectie (de visuele inspectie van de buitenzijde van het luchtvaartuig, de inspectie van de cockpit en de inspectie van de passagiersruimte en/of goederenruimte) onder de inspecteurs worden verdeeld.

1.2. Alvorens te beginnen met het gedeelte van de platforminspectie dat zich aan boord van het luchtvaartuig afspeelt, moeten de inspecteurs zich bekendmaken bij de gezagvoerder van het luchtvaartuig of, indien deze afwezig is, bij een lid van de bemanning of bij de hoogste vertegenwoordiger van de exploitant. Wanneer het niet mogelijk is een vertegenwoordiger van de exploitant in kennis te stellen of wanneer geen vertegenwoordiger aanwezig is in of in de omgeving van het luchtvaartuig, is het algemene beginsel geen SAFA-platforminspectie uit te voeren. In bijzondere omstandigheden kan worden beslist toch een SAFA-platforminspectie uit te voeren, maar deze inspectie blijft beperkt tot een visuele controle van de buitenzijde van het luchtvaartuig.

1.3. De inspectie moet, rekening houdende met de beschikbare tijd en middelen, zo volledig mogelijk zijn. Wanneer de tijd of de middelen beperkt zijn, hoeven dus niet alle inspectiepunten te worden geverifieerd maar slechts een beperkt aantal. Naar gelang van de tijd en middelen die beschikbaar zijn voor een SAFA-platforminspectie worden de te inspecteren punten geselecteerd overeenkomstig de doelstellingen van het SAFA-programma van de EG.

1.4. Een platforminspectie mag geen buitensporige vertraging van het geïnspecteerde luchtvaartuig veroorzaken. Mogelijke oorzaken van vertraging zijn onder meer twijfels over de correctheid van de vluchtvoorbereiding, de luchtwaardigheid van het luchtvaartuig of andere punten die direct verband houden met de veiligheid van het luchtvaartuig en de inzittenden.

2. **KWALIFICATIES VAN INSPECTEURS**

2.1. De lidstaten zien erop toe dat, met ingang van 1 januari 2009, alle SAFA-platforminspecties op hun grondgebied worden uitgevoerd door gekwalificeerde inspecteurs.

2.2. De lidstaten zien erop toe dat hun inspecteurs aan de onderstaande kwalificatiecriteria voldoen.

2.3. **Kwalificatiecriteria**

2.3.1. *Geschiktheidscriteria*

De lidstaten zien erop toe dat kandidaten voor kwalificatie als SAFA-inspecteur de nodige luchtvaartopleiding hebben genoten en/of over de nodige praktische kennis beschikken op hun inspectiegebied(en), namelijk:

a) exploitatie van luchtvaartuigen;

b) personeelsvergunningen;

c) luchtwaardigheid van luchtvaartuigen;

d) gevaarlijke goederen.

2.3.2. *Opleidingseisen*

Voorafgaande aan de kwalificatie moeten kandidaten met succes een opleiding hebben voltooid die bestaat uit:

— een theoretische opleiding die gegeven wordt door een SAFA-opleidingsorganisatie, zoals gedefinieerd in punt 2.4;

— een praktische opleiding die gegeven wordt door een SAFA-opleidingsorganisatie, zoals gedefinieerd in punt 2.4, of door een hoofdinspecteur die is aangeduid door een lidstaat, zoals bepaald in punt 2.5, en die onafhankelijk van een SAFA-opleidingsorganisatie optreedt;

— een opleiding op de werkplek, die tijdens een reeks inspecties wordt gegeven door een hoofdinspecteur die is aangeduid door een lidstaat, zoals bepaald in punt 2.5.

2.3.3. *Eisen voor het behoud van de geldigheid van de kwalificatie*

De lidstaten zien erop toe dat de geldigheid van de kwalificatie van inspecteurs wordt behouden door:

a) het volgen van periodieke opleidingen, bestaande uit een theoretische opleiding die wordt gegeven door een SAFA-opleidingsorganisatie, zoals gedefinieerd in punt 2.4;

b) het uitvoeren van een minimumaantal platforminspecties tijdens elke periode van twaalf maanden na de laatste SAFA-opleiding, tenzij de inspecteur ook een gekwalificeerd vluchtexploitatie- of luchtwaardigheidsinspecteur is van de nationale luchtvaartautoriteit van een lidstaat en regelmatig wordt betrokken bij de uitvoering van inspecties van luchtvaartuigen van binnenlandse exploitanten.

2.3.4. *Begeleidend materiaal*

Het EASA zal uiterlijk op 30 september 2008 gedetailleerd begeleidend materiaal opstellen en publiceren om de lidstaten bij te staan bij de tenuitvoerlegging van de punten 2.3.1, 2.3.2 en 2.3.3.

2.4. **SAFA-opleidingsorganisaties**

2.4.1. Een SAFA-opleidingsorganisatie kan deel uitmaken van de bevoegde autoriteit van een lidstaat of kan een organisatie van een derde partij zijn.

Een organisatie van een derde partij is:

— een onderdeel van een bevoegde autoriteit van een andere lidstaat;

— een onafhankelijke entiteit.

2.4.2. De lidstaten zorgen ervoor dat de in de punten 2.3.2 en 2.3.3, onder a), vermelde opleidingen, die door hun nationale autoriteit worden gegeven, minstens in overeenstemming zijn met de relevante door het EASA opgestelde en gepubliceerde syllabi.

2.4.3. Lidstaten die een beroep doen op een organisatie van een derde partij om SAFA-opleidingen te geven, stellen een systeem voor de evaluatie van deze organisaties op. Dit systeem moet eenvoudig, transparant en proportioneel zijn en rekening houden met relevant begeleidend materiaal dat door het EASA is opgesteld en gepubliceerd. In een dergelijk systeem mag rekening worden gehouden met evaluaties die door andere lidstaten zijn uitgevoerd.

2.4.4. Er mag enkel een beroep worden gedaan op een opleidingsorganisatie van een derde partij als uit de evaluatie blijkt dat de opleiding zal worden verstrekt overeenkomstig de relevante door het EASA opgestelde en gepubliceerde syllabi.

2.4.5. De lidstaten zien erop toe dat de opleidingsprogramma's van hun bevoegde autoriteiten en/of hun systemen voor de evaluatie van opleidingsorganisaties van derde partijen worden gewijzigd in het licht van de aanbevelingen die eventueel voortvloeien uit normaliseringsaudits die door het EASA worden uitgevoerd overeenkomstig de werkmethoden van Verordening (EG) nr. 736/2006 van de Commissie [1].

2.4.6. Een lidstaat kan het EASA verzoeken om een opleidingsorganisatie te evalueren en advies uit te brengen waarop de lidstaat zijn eigen evaluatie kan baseren.

2.4.7. Uiterlijk op 30 september 2008 ontwikkelt en publiceert het EASA gedetailleerd begeleidend materiaal om de lidstaten bij te staan bij de tenuitvoerlegging van dit punt.

2.5. **Hoofdinspecteurs**

2.5.1. Een lidstaat mag hoofdinspecteurs aanstellen mits deze voldoen aan de relevante kwalificatiecriteria die door de lidstaat moeten worden vastgesteld.

2.5.2. De lidstaten zien erop toe dat de in punt 2.5.1 vermelde criteria minstens de volgende eisen bevatten, waarbij de aangestelde hoofdinspecteur:

— een gekwalificeerd SAFA-inspecteur moet geweest zijn tijdens de drie jaar voorafgaand aan de aanstelling;

— minstens 36 SAFA-inspecties heeft uitgevoerd tijdens de drie jaar voorafgaand aan de aanstelling.

[1] PB L 129 van 17.5.2006, blz. 10.

2.5.3. De lidstaten zien erop toe dat door hoofdinspecteurs verstrekte praktische opleiding en/of opleiding op de werkplek gebaseerd is op de relevante door het EASA opgestelde en gepubliceerde syllabi.

2.5.4. De lidstaten mogen hun hoofdinspecteurs ook belasten met het verstrekken van praktische opleiding en/of opleiding op de werkplek aan kandidaat-hoofdinspecteurs uit andere lidstaten.

Uiterlijk op 30 september 2008 ontwikkelt en publiceert het EASA gedetailleerd begeleidend materiaal om de lidstaten bij te staan bij de tenuitvoerlegging van dit punt.

2.6. **Overgangsmaatregelen**

2.6.1. SAFA-inspecteurs die voldoen aan de geschiktheidscriteria van punt 2.3.1 en het in punt 2.3.3, onder b), vastgestelde criterium inzake recente ervaring op de datum die is vastgesteld in artikel 3 van Richtlijn 2008/49/EG van de Commissie, worden als gekwalificeerde inspecteurs beschouwd overeenkomstig de eisen van dit hoofdstuk;

2.6.2. Onverminderd de bepalingen van punt 2.3.3, onder a), moeten inspecteurs die overeenkomstig punt 2.6.1 als gekwalificeerd worden beschouwd, uiterlijk op 1 juli 2010 en daarna zoals bepaald in punt 2.3.3, onder a), periodieke opleiding volgen die progressief wordt verstrekt door een SAFA-opleidingsorganisatie.

3. **NORMEN**

3.1. De ICAO-normen en de ICAO European Regional Supplementary Procedures zijn de maatstaf waaraan de luchtvaartuigen en exploitanten worden getoetst in het kader van het SAFA-programma van de EG. De technische staat van een luchtvaartuig wordt bovendien ook getoetst aan de normen van de fabrikant van het luchtvaartuig.

4. **INSPECTIEPROCES**

Punten van de checklist

4.1. De te inspecteren punten worden geselecteerd uit de punten op de checklist bij het verslag van een SAFA-platforminspectie, die in totaal 54 punten bevat (*zie aanhangsel 1*).

4.2. Na afloop van de inspectie moeten de eventuele daaruit voortvloeiende bevindingen worden vermeld in het verslag van een SAFA-platforminspectie.

Gedetailleerde SAFA-richtsnoeren

4.3. Voor elk inspectiepunt op de checklist van het verslag van een SAFA-platforminspectie wordt een gedetailleerde beschrijving opgesteld, waarbij het toepassingsgebied en de methode van de inspectie worden gespecificeerd. Bovendien wordt verwezen naar de relevante eisen in de ICAO-bijlagen. Dit wordt door het EASA opgesteld en gepubliceerd als gedetailleerd begeleidend materiaal en wordt zo nodig gewijzigd in het licht van de meest recente toepasselijke normen.

Het opslaan van de verslagen in de centrale SAFA-gegevensbank

4.4. Een verslag van een inspectie wordt zo snel mogelijk in de centrale SAFA-gegevensbank opgeslagen, en in geen geval later dan 15 werkdagen na de datum van de inspectie, zelfs wanneer geen bevindingen zijn vastgesteld.

5. **CATEGORISERING VAN BEVINDINGEN**

5.1. Voor elk inspectiepunt worden drie categorieën mogelijke afwijkingen van de in punt 3.1 vastgestelde relevante normen als bevindingen gedefinieerd. Dergelijke bevindingen worden als volgt gecategoriseerd:

— een bevinding van categorie 1 heeft een geringe invloed op de veiligheid,

— een bevinding van categorie 2 kan een aanzienlijke invloed hebben op de veiligheid, en

— een bevinding van categorie 3 kan een grote invloed hebben op de veiligheid.

5.2. Instructies over de categorisering van bevindingen zullen door het EASA worden opgesteld en gepubliceerd als gedetailleerd begeleidend materiaal en worden zo nodig gewijzigd in het licht van de relevante wetenschappelijke en technische vooruitgang.

6. **TE NEMEN FOLLOW-UPMAATREGELEN**

6.1. Onverminderd punt 1.2 moet een bewijs van inspectie met minstens de in aanhangsel 2 vermelde punten worden ingevuld; een kopie daarvan moet na voltooiing van de SAFA-inspectie worden overhandigd aan de gezagvoerder van het luchtvaartuig of, als deze niet aanwezig is, aan een lid van de bemanning of aan de hoogste aanwezige vertegenwoordiger van de exploitant die in of in de omgeving van het luchtvaartuig aanwezig is. Van de ontvanger wordt een ondertekende bevestiging van ontvangst van het bewijs van inspectie gevraagd; deze ontvangstbevestiging wordt bijgehouden door de inspecteur. Als de ontvanger weigert de ontvangstbevestiging te tekenen, wordt hier melding van gemaakt in het document. Het EASA zal relevante gedetailleerde instructies opstellen en publiceren als begeleidend materiaal.

6.2. Op basis van de wijze waarop de bevindingen zijn gecategoriseerd, zijn bepaalde follow-upmaatregelen gedefinieerd. De verbanden tussen de categorie bevindingen en de daaruit voortvloeiende te nemen maatregelen zijn uiteengezet in de klassen maatregelen en zullen door het EASA als gedetailleerd begeleidend materiaal worden ontwikkeld en gepubliceerd.

6.3. Maatregel van klasse 1: Deze maatregel bestaat uit het verstrekken van informatie over de resultaten van de SAFA-platforminspectie aan de gezagvoerder van het luchtvaartuig of, als deze niet aanwezig is, aan een ander bemanningslid of aan de hoogste aanwezige vertegenwoordiger van de exploitant. Deze maatregel bestaat uit een verbale kennisgeving en uit de afgifte van het bewijs van inspectie. Na iedere inspectie wordt een maatregel van klasse 1 ondernomen, ongeacht het feit of bevindingen zijn vastgesteld of niet.

6.4. Maatregel van klasse 2: deze maatregel bestaat uit

1) een schriftelijke mededeling aan de betrokken exploitant en een verzoek om aan te tonen dat corrigerende maatregelen zijn genomen, en

2) een schriftelijke mededeling aan het verantwoordelijke land (het land van de exploitant en/of het land van registratie) met de resultaten van de inspecties van luchtvaartuigen waarvan de exploitatie onder het veiligheidstoezicht van het betrokken land valt. De mededeling bevat, indien nodig, een verzoek om te bevestigen dat zij tevreden zijn met de onder 1) vermelde corrigerende maatregelen.

De lidstaten moeten maandelijks bij het EASA een verslag indienen over de status van de follow-upmaatregelen die zij naar aanleiding van de platforminspecties hebben ondernomen.

Een maatregel van klasse 2 wordt ondernomen na inspecties waarbij bevindingen van categorie 2 of 3 zijn vastgesteld.

Het EASA zal relevante gedetailleerde instructies opstellen en publiceren als gedetailleerd begeleidend materiaal.

6.5. Maatregelen van klasse 3: Een maatregel van klasse 3 wordt ondernomen na een inspectie waarbij een bevinding van categorie 3 is vastgesteld. Gezien het belang van bevindingen van klasse 3 (hun mogelijke invloed op de veiligheid van het luchtvaartuig en de inzittenden) wordt deze klasse ingedeeld in de volgende subklassen:

1) Klasse 3a — Beperking van de exploitatie van het luchtvaartuig: de bevoegde autoriteit die de platforminspectie uitvoert, concludeert dat het luchtvaartuig, ingevolge tekortkomingen die tijdens de inspectie zijn vastgesteld, alleen mag vertrekken onder bepaalde beperkende voorwaarden.

2) Klasse 3b — Corrigerende maatregelen vóór de vlucht: tijdens de platforminspectie zijn tekortkomingen vastgesteld; vóór de geplande vlucht mag plaatsvinden, moeten corrigerende maatregelen worden genomen om deze tekortkomingen te verhelpen.

3) Klasse 3c — Het luchtvaartuig wordt aan de grond gehouden door de nationale luchtvaartautoriteit die de inspectie uitvoert: wanneer tekortkomingen van categorie 3 (belangrijk) zijn vastgesteld, kan de bevoegde autoriteit die de platforminspectie heeft uitgevoerd, het luchtvaartuig aan de grond houden wanneer zij er niet van overtuigd is dat de exploitant van het luchtvaartuig corrigerende maatregelen zal nemen om de tekortkomingen te verhelpen vóór het vertrek van de vlucht, waardoor een acuut veiligheidsgevaar ontstaat voor het luchtvaartuig en de inzittenden. In dergelijke gevallen houdt de nationale luchtvaartautoriteit die de platforminspectie uitvoert het luchtvaartuig aan de grond tot de tekortkomingen zijn verholpen. De nationale luchtvaartautoriteit die de platforminspectie uitvoert stelt de bevoegde autoriteiten van de betrokken exploitant en van het land van registratie van het luchtvaartuig onmiddellijk in kennis.

Maatregelen die worden ondernomen in het kader van punten 2) en 3) kunnen onder meer betrekking hebben op een niet-commerciële terugvlucht naar de luchthaven van onderhoud.

4) Klasse 3d — Onmiddellijk exploitatieverbod: naar aanleiding van een duidelijk gevaar voor de veiligheid kan een lidstaat een exploitatieverbod opleggen, zoals bepaald in de toepasselijke nationale en communautaire wetgeving.

Aanhangsel 1

Verslag van een SAFA-platforminspectie

Nationale luchtvaartautoriteit *(naam)*

(Staat)

Verslag van een
SAFA-platforminspectie

NR: _._._._-_._._._-_._._._

Bron:	SR		
Datum:	___.__.____	Plaats:	_____
Plaatselijke tijd:	___:__		
Exploitant:	___	AOC-nummer:	_____
Staat:	___	Type activiteit:	_____
Route van:	_____	Vluchtnummer:	_____
Route naar::	_____	Vluchtnummer:	_____
Gecharterd door maatschappij*: * *(indien van toepassing)*	_____	Staat van de chartermaatschappij*:	_____
Type luchtvaartuig:	_____	Registratiemerktekens:	_____
Configuratie van het luchtvaartuig:	_____	Constructienummer:	_____
Bemanning: staat van brevettering:	_____		
2de staat van brevettering*:	_____		

* *(indien van toepassing)*

Bevindingen:

Code / Std / Ref / Cat /	Bevinding	Gedetailleerde beschrijving
_._._ _ _._._ _	.....	.....
_._._ _ _._._ _	.....	.....
_._._ _ _._._ _	.....	.....
_._._ _ _._._ _	.....	.....
_._._ _ _._._ _	.....	.....

Klasse van de genomen maatregelen:	Gedetailleerde beschrijving
☐ 3d) Onmiddellijk exploitatieverbod	
☐ 3c) Luchtvaartuig aan de grond gehouden door de inspecterende nationale luchtvaartautoriteit	.....
☐ 3b) Corrigerende maatregelen vóór de vlucht	.....
☐ 3a) Exploitatiebeperkingen	.....
☐ 2) Kennisgeving aan de autoriteit en de exploitant	
☐ 1) Kennisgeving aan de gezagvoerder	

Aanvullende informatie (indien van toepassing)

Namen of nummers van de inspecteur: .....

— Dit rapport geeft een indruk van de toestand zoals die bij deze gelegenheid werd aangetroffen. Hieruit mag niet worden geconcludeerd dat het luchtvaartuig geschikt is voor de voorgenomen vlucht.

— De formulering van de gegevens in dit verslag kan worden gewijzigd bij de invoering ervan in de SAFA-gegevensbank.

Nationale luchtvaartautoriteit (Naam)

(Staat)

Code inspectiepunt	Gecontroleerd	Opmerking
A. Cockpit		
Algemeen		
1. Algemene staat	1	1
2. Nooduitgang	2	2
3. Uitrusting	3	3
Documentatie		
4. Handleidingen	4	4
5. Checklists	5	5
6. Radionavigatiekaarten	6	6
7. Minimumuitrustingslijst	7	7
8. Certificaat van registratie	8	8
9. Geluidscertificaat (indien van toepassing)	9	9
10. AOC of gelijkwaardig	10	10
11. Radiolicentie	11	11
12. Luchtwaardigheidscertificaat	12	12
Vluchtgegevens		
13. Vluchtvoorbereiding	13	13
14. Beladingsformulier	14	14
Veiligheidsuitrusting		
15. Handbrandblussers	15	15
16. Reddingsvesten/zwemvesten	16	16
17. Harnas	17	17
18. Zuurstofapparatuur	18	18
19. Zaklamp	19	19
Bemanning		
20. Vergunning van de bemanning	20	20
Reislogboek/Technisch logboek of gelijkwaardig		
21. Reislogboek of gelijkwaardig	21	21
22. Onderhoudsverklaring	22	22
23. Melding en rectificatie defecten (incl. technisch logboek)	23	23
24. Inspectie vóór de vlucht	24	24
B. Veiligheid/Passagiersruimte		
1. Algemene staat binnen	1	1
2. Post cabinepersoneel en rustzone bemanning	2	2
3. EHBO-trommel/Kit voor medische noodgevallen	3	3
4. Handbrandblussers	4	4
5. Reddingsvesten/Zwemvesten	5	5
6. Staat gordels en stoelen	6	6
7. Nooduitgang, verlichting en markering, zaklampen	7	7
8. Glijbanen/Reddingsvlotten (indien vereist), noodlocalisatiezender	8	8
9. Zuurstoftoevoer (cabinepersoneel en passagiers)	9	9
10. Veiligheidsinstructies	10	10
11. Leden cabinepersoneel	11	11
12. Bereikbaarheid nooduitgangen	12	12
13. Veiligheid van de bagage van de passagiers	13	13
14. Stoelcapaciteit	14	14

Code inspectiepunt	Gecontroleerd	Opmerking
C. Staat van het luchtvaartuig		
1. Algemene staat buiten	1 ☐	1 ☐
2. Deuren en luiken	2 ☐	2 ☐
3. Besturingsorganen	3 ☐	3 ☐
4. Wielen, banden en remmen	4 ☐	4 ☐
5. Onderstel: glijders/vlotters	5 ☐	5 ☐
6. Wielkasten	6 ☐	6 ☐
7. Aandrijving en pyloon	7 ☐	7 ☐
8. Rotorbladen	8 ☐	8 ☐
9. Propellers, rotors (hoofd en staart)	9 ☐	9 ☐
10. Duidelijke herstellingen	10 ☐	10 ☐
11. Duidelijke onherstelde schade	11 ☐	11 ☐
12. Lekken	12 ☐	12 ☐
D. Goederenruimte		
1. Algemene staat van de goederenruimte	1 ☐	1 ☐
2. Gevaarlijke goederen	2 ☐	2 ☐
3. Veiligheid van de goederen aan boord	3 ☐	3 ☐
E. Algemeen		
1. Algemeen	1 ☐	1 ☐

Aanhangsel 2

Bewijs van inspectie

Bewijs van inspectie				
Datum:	Tijdstip:	Plaats:		Informatie over de nationale luchtvaartautoriteit die de inspectie uitvoert (logo, contactgegevens, tel./fax/email) Formaat vrij verkiesbaar
Exploitant:		Staat:	AOC-nr.:	
Route van:	Vluchtnr.:	Route naar:	Vluchtnr.:	
Vluchttype:	Gecharterd door exploitant:	Type luchtvaartuig:	Configuratie luchtvaartuig:	
Land van de charteraar:		Registratiemerkteken:	Constructienr.:	
Landen die de vergunningen van de bemanning hebben afgegeven:	Ontvangstbevestiging (*) Naam: ..... Functie:	Handtekening:		

		Gecontroleerd	Opmerking
A	**Cockpit**		
1	Algemene staat		
2	Nooduitgang		
3	Uitrusting		
	Documentatie		
4	Handleidingen		
5	Checklists		
6	Radionaviqatiekaarten		
7	Lijst minimumapparatuur		
8	Registratiecertificaat		
9	Geluidscertificaat (indien van toepassing)		
10	AOC of gelijkwaardig		
11	Radiolicentie		
12	Luchtwaardigheidscertificaat		
	Vluchtgegevens		
13	Vluchtvoorbereiding		
14	Beladingsformulier		
	Veiligheidsapparatuur		
15	Handbrandblussers		
16	Reddingsvesten/zwemvesten		
17	Harnas		
18	Zuurstofapparatuur		
19	Zaklamp		

		Gecontroleerd	Opmerking
	Bemanning		
20	Vergunning bemanning		
	Reislogboek/Technisch logboek of gelijkwaardig		
21	Reislogboek of gelijkwaardig		
22	Onderhoudsverklaring		
23	Melding en rectificatie van defecten (incl. technisch logboek)		
24	Inspectie vóór de vlucht		
B	**Veiligheid/Passagiersruimte**		
1	Algemene staat binnen		
2	Post cabinepersoneel en rustzone bemanning		
3	EHBO-trommel/Kit voor medische noodgevallen		
4	Handbrandblussers		
5	Reddingsvesten/Zwemvesten		
6	Staat gordels en stoelen		
7	Nooduitgang, verlichting en markering, zaklampen		
8	Glijbanen/Reddingsvlotten (indien vereist), noodlocalisatiezender		
9	Zuurstoftoevoer (cabinepersoneel en passagiers)		
10	Veiligheidsinstructies		
11	Leden cabinepersoneel		
12	Bereikbaarheid nooduitgangen		
13	Veiligheid van de bagage van de passagiers		
14	Stoelcapaciteit		

		Gecontroleerd	Opmerking
C	**Staat van het luchtvaartuig**		
1	Algemene staat buiten		
2	Deuren en luiken		
3	Besturingsorganen		
4	Wielen, banden en remmen		
5	Onderstel: glijders/vlotters		
6	Wielkasten		
7	Aandrijving en pyloon		
8	Rotorbladen		
9	Propellers, rotors (hoord/staart)		
10	Duidelijke herstellingen		
11	Duidelijke onherstelde schade		
12	Lekken		
D	**Goederen**		
1	Algemene staat van de goederenruimte		
2	Gevaarlijke goederen		
3	Veiligheid van de goederen aan boord		
E	**Algemeen**		
1	Algemeen		

Genomen maatregel		**Punt**	**Opmerking(en)**
	(3c) Luchtvaartuig aan de grond gehouden door de inspecterende nationale luchtvaartautoriteit		
	(3b) Corrigerende maatregelen vóór de vlucht		
	(3a) Exploitatiebeperkingen		
	(2) Kennisgeving aan de autoriteit en de exploitant		
	(1) Kennisgeving aan de gezagvoerder		
	(0) Geen opmerkingen		

Teken of nr. van de inspecteur(s)

(*) De ondertekening door een bemanningslid of andere vertegenwoordiger van de geïnspecteerde exploitant betekent geenszins dat de vastgestelde bevindingen worden aanvaard, maar is enkel een bevestiging dat het luchtvaartuig op de in dit document vermelde datum en plaats is geïnspecteerd.
Dit rapport geeft een indruk van de toestand zoals die bij deze gelegenheid werd aangetroffen. Hieruit mag niet worden geconcludeerd dat het luchtvaartuig geschikt is voor de voorgenomen vlucht. De formulering van de gegevens in dit verslag kan worden gewijzigd bij de invoering ervan in de SAFA-gegevensbank."

II

(Besluiten op grond van het EG- en het Euratom-Verdrag waarvan publicatie niet verplicht is)

BESLUITEN/BESCHIKKINGEN

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 7 april 2008

waarbij Italië wordt gemachtigd om in bepaalde geografische gebieden een verlaagd belastingtarief toe te passen op gasolie en lpg voor verwarmingsdoeleinden in overeenstemming met artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(2008/318/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit [1], en met name op artikel 19, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij artikel 18, lid 1, van Richtlijn 2003/96/EG in samenhang met bijlage II bij die richtlijn was Italië gemachtigd om in bepaalde „bijzonder benadeelde gebieden" een verlaagd accijnstarief toe te passen op huisbrandolie en lpg voor verwarmingsdoeleinden. Deze derogatie gold tot 31 december 2006.

(2) Bij brief van 17 oktober 2006 hebben de Italiaanse autoriteiten op grond van artikel 19 van Richtlijn 2003/96/EG verzocht om in diezelfde gebieden een verlaagd belastingtarief te mogen toepassen op gasolie en lpg voor verwarmingsdoeleinden. Italië wenst ook na 31 december 2006 de regeling die het op grond van voornoemde derogatie mocht toepassen, voort te zetten. De machtiging waarom thans wordt verzocht, loopt van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2012.

(3) Het Italiaanse grondgebied wordt gekenmerkt door zeer uiteenlopende klimatologische en geografische omstandigheden. In 1999 heeft Italië het normale accijnsniveau verhoogd in het kader van een hervorming van het belastingstelsel. Rekening houdende met de specifieke kenmerken van zijn grondgebied heeft Italië tegelijkertijd een verlaagd tarief voor gasolie en lpg vastgesteld om overdreven stookkosten bij de bewoners van bepaalde geografische gebieden ten dele te compenseren.

(4) De belastingdifferentiatie moet zorgen voor meer gelijkheid tussen de bevolking van de betrokken gebieden en de rest van Italië door overdreven stookkosten te drukken. Om te bepalen welke gebieden voor de vermindering in aanmerking komen, heeft Italië zich gebaseerd op objectieve criteria die betrekking hebben op de klimatologische omstandigheden in het betrokken gebied en de toegang tot het aardgasnet. Laatstgenoemd criterium is een maatstaf voor de mate waarin de bevolking van het betrokken gebied uit verschillende brandstoffen kan kiezen.

[1] PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 2004/75/EG (PB L 157 van 30.4.2004, blz. 100).

(5) De belastingvermindering geldt derhalve in de geografische gebieden (gemeenten) die aan de volgende voorwaarden voldoen: i) gemeenten die vallen in klimaatzone F als omschreven in presidentieel besluit nr. 412 van 1993 [1], dat wil zeggen gemeenten met meer dan 3 000 „daggraden"; ii) gemeenten die vallen in klimaatzone E als omschreven in presidentieel besluit nr. 412 van 1993, dat wil zeggen gemeenten met 2 100 tot 3 000 „daggraden" [2]; iii) Sardinië en kleine eilanden (alle Italiaanse eilanden behalve Sicilië). Aangezien de aansluiting op het aardgasnet de extra stookkosten sterk zou verlagen en met name het aanbod van brandstoffen waaruit de consument kan kiezen, zou uitbreiden, zal de vermindering niet meer gelden voor de gemeenten van de bovengenoemde categorieën 2 en 3 zodra de aanleg van het aardgasnet er is voltooid.

(6) De gemeenschappelijke factor van de betrokken gemeenten zijn de extra stookkosten ten opzichte van de rest van Italië. Voor de klimaatzones E en F komt de belastingvermindering overeen met gemiddeld 11 tot 12 % van de prijs van gasolie en lpg voor verwarmingsdoeleinden. Als gevolg van de klimatologische omstandigheden liggen de gemiddelde stookkosten in klimaatzone E 90 % en in klimaatzone F 170 % hoger dan het nationale gemiddelde. Voor de eilanden zijn de extra stookkosten in vergelijking met het Italiaanse vasteland te wijten aan hun geografische gesteldheid, de beperkte brandstofbevoorrading en extra transportkosten, hetgeen dus tot hogere brandstofprijzen leidt in vergelijking met het Italiaanse vasteland.

(7) De belastingvermindering blijft in alle gevallen onder het bedrag van de extra stookkosten van de betrokken bevolking, waardoor overcompensatie wordt vermeden. De Italiaanse autoriteiten hebben met name verklaard dat de belastingvermindering niet verder gaat dan de extra kosten die in de zones E en F ontstaan als gevolg van het koudere klimaat. Wat de eilanden betreft, hebben zij verklaard dat de belastingvermindering de prijs van de brandstoffen in kwestie niet laat dalen onder het prijsniveau van diezelfde brandstoffen op het vasteland.

(8) Het verlaagde belastingtarief blijft voor zowel gasolie als lpg hoger dan de in Richtlijn 2003/96/EG vastgestelde communautaire minimumbelastingniveaus.

(9) De maatregel geldt alleen voor de verwarming van ruimten (zowel voor particulieren als bedrijven), met uitsluiting van iedere andere vorm van zakelijk gebruik van de genoemde producten.

(10) De maatregel blijkt de mededinging niet te verstoren noch de werking van de interne markt te belemmeren, en hij wordt niet onverenigbaar geacht met het communautaire beleid op het gebied van milieu, energie en vervoer.

(11) Overeenkomstig artikel 19, lid 2, van Richtlijn 2003/96/EG dient Italië derhalve te worden gemachtigd om in bepaalde geografische gebieden met hoge stookkosten, die in de bijlage bij deze beschikking nader zijn genoemd, tot en met 31 december 2012 een verlaagd belastingtarief toe te passen op gasolie en lpg voor verwarmingsdoeleinden.

(12) Er moet voor worden gezorgd dat Italië de in deze beschikking bedoelde specifieke vermindering naadloos kan laten aansluiten op de regeling die werd toegepast voor 1 januari 2007 op grond van artikel 18 van Richtlijn 2003/96/EG in samenhang met bijlage II bij die richtlijn. De gevraagde machtiging moet daarom worden verleend met ingang van 1 januari 2007,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Italië wordt gemachtigd om een verlaagd belastingtarief toe te passen op gasolie en lpg, gebruikt voor het verwarmen van ruimten, in bepaalde geografische gebieden met hoge stookkosten, die in de bijlage bij deze beschikking nader zijn genoemd.

Teneinde overcompensatie te vermijden, mag de vermindering niet hoger zijn dan de extra stookkosten in de betrokken gebieden.

Het verlaagde tarief moet in overeenstemming zijn met de verplichtingen van Richtlijn 2003/96/EG van de Raad en met name de in artikel 9 van die richtlijn vastgestelde minimumbelastingniveaus.

Artikel 2

Het verbruik in de gemeenten die zijn gelegen in de onder punt 2 en punt 3 van de bijlage bij deze beschikking genoemde gebieden, komt slechts in aanmerking zolang de gemeente niet op het aardgasnet is aangesloten.

Artikel 3

Deze beschikking is van toepassing van 1 januari 2007 tot en met 31 december 2012.

[1] Dit besluit verdeelt het Italiaanse grondgebied in zes klimaatzones (A tot en met F). De indeling is gebaseerd op de meeteenheid „daggraden", waarbij voor het traditionele stookseizoen de som wordt gemaakt van de gemiddelde dagtemperaturen die verschillen van de optimale temperatuur van 20 °C. Hoe hoger het cijfer dat een gemeente behaalt, des te lager is de gemiddelde buitentemperatuur gedurende het stookseizoen.

[2] De „daggraden" van de overige klimaatzones zijn als volgt vastgesteld: zone A (minder dan 600), zone B (meer dan 600, maar niet meer dan 900), zone C (meer dan 900, maar niet meer dan 1 400) en zone D (meer dan 1 400, maar niet meer dan 2 100).

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Luxemburg, 7 april 2008.

Voor de Raad
De voorzitter
R. ŽERJAV

BIJLAGE

Overzicht van de geografische gebieden waarop deze beschikking betrekking heeft:

— gemeenten die vallen in klimaatzone F als omschreven in presidentieel besluit nr. 412 van 26 augustus 1993;

— gemeenten die vallen in klimaatzone E als omschreven in presidentieel besluit nr. 412 van 26 augustus 1993;

— gemeenten op Sardinië en kleine eilanden (alle Italiaanse eilanden behalve Sicilië).

BESLUIT VAN DE RAAD

van 14 april 2008

tot wijziging van Besluit 2000/265/EG houdende vaststelling van een financieel reglement met betrekking tot de budgettaire aspecten van het beheer door de plaatsvervangend secretaris-generaal van de Raad van de overeenkomsten die deze sluit namens bepaalde lidstaten met betrekking tot de installatie en de werking van de communicatie-infrastructuur voor de Schengenomgeving „Sisnet"

(2008/319/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het protocol tot opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie dat gehecht is aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 2, lid 1, tweede alinea, eerste zin,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De plaatsvervangende secretaris-generaal van de Raad is bij Besluit 1999/870/EG ([1]) en Besluit 2007/149/EG ([2]) gemachtigd in de context van de opneming van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie op te treden als vertegenwoordiger van bepaalde lidstaten om overeenkomsten te sluiten met betrekking tot de installatie en de werking van de communicatie-infrastructuur voor de Schengenomgeving („Sisnet"), en deze overeenkomsten te beheren in afwachting van de migratie naar een communicatie-infrastructuur die ten laste is van de Europese Gemeenschap.

(2) De financiële verplichtingen die voortvloeien uit deze overeenkomsten worden gedragen door een specifieke begroting (hierna „de Sisnet-begroting" genoemd) voor de financiering van de communicatie-infrastructuur die in deze Raadsbesluiten wordt bedoeld.

(3) De Zwitserse Bondsstaat zal deelnemen aan de bepalingen van het Schengenacquis die verband houden met het Schengeninformatiesysteem vanaf een datum die door de Raad wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis ([3]).

(4) Vanaf die datum moet de Zwitserse Bondsstaat aan de Sisnet-begroting bijdragen,

([1]) PB L 337 van 30.12.1999, blz. 41.
([2]) PB L 66 van 6.3.2007, blz. 19.
([3]) PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

BESLUIT:

Artikel 1

Besluit 2000/265/EG van de Raad ([4]) wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 25, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. De ontvangsten op de begroting bestaan uit de financiële bijdragen van de lidstaten België, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, de Tsjechische Republiek, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, alsmede van IJsland, Noorwegen en Zwitserland.".

2. Artikel 26 wordt vervangen door:

„*Artikel 26*

De in artikel 25 genoemde staten stellen hun financiële bijdragen ter beschikking van de plaatsvervangende secretaris-generaal.

De verdeling van de bijdragen tussen de in artikel 25 genoemde lidstaten enerzijds en IJsland, Noorwegen en Zwitserland anderzijds, wordt jaarlijks bepaald op basis van het aandeel van elke lidstaat en van IJsland, Noorwegen en Zwitserland in het bruto binnenlands product (bbp) van het voorgaande jaar van alle in artikel 25 genoemde staten tezamen. De verdeling van de bijdragen tussen de betrokken lidstaten wordt jaarlijks bepaald rekening houdend met de bijdragen van IJsland, Noorwegen en Zwitserland en naargelang van het btw-aandeel van elke lidstaat in de totale btw-middelen van de Europese Gemeenschappen zoals vastgesteld bij de laatste wijziging van de begroting van de Unie in het voorgaande begrotingsjaar.

De bijkomende kosten die voortvloeien uit de uitbreiding van de communicatie-infrastructuur tot Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slovenië, Slowakije en de Tsjechische Republiek, worden niet gedragen door Ierland of het Verenigd Koninkrijk.".

([4]) PB L 85 van 6.4.2000, blz. 12. Besluit laatstelijk gewijzigd bij Besluit 2007/155/EG (PB L 68 van 8.3.2007, blz. 5).

3. Aan artikel 28 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„4. In afwijking van lid 1, en onverminderd artikel 49, zal Zwitserland worden gevraagd zijn eerste bijdrage te betalen vóór 1 juli 2008.".

Artikel 2

Dit besluit wordt van kracht op de dag waarop het wordt aangenomen.

Het besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Luxemburg, 14 april 2008.

Voor de Raad
De voorzitter
I. JARC

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 2008

tot vaststelling van de hoeveelheden methylbromide die krachtens Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen van 1 januari tot en met 31 december 2008 voor kritische toepassingen in de Gemeenschap mogen worden gebruikt

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 1053)

(Alleen de teksten in de Poolse en de Spaanse taal zijn authentiek)

(2008/320/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen [1], en met name op artikel 3, lid 2, punt ii),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij artikel 3, lid 2, punt i), onder d), en artikel 4, lid 2, punt i), onder d), van Verordening (EG) nr. 2037/2000 zijn de productie, de invoer en het op de markt brengen van methylbromide voor alle toepassingen na 31 december 2004 verboden, behalve onder meer [2] voor kritische toepassingen die beantwoorden aan artikel 3, lid 2, punt ii), en aan de criteria van Besluit IX/6 van de partijen bij het Protocol van Montreal alsmede andere relevante criteria die de partijen zijn overeengekomen. Deze uitzonderingen voor kritische toepassingen hebben tot doel gedurende een korte periode een afwijking toe te staan, zodat alternatieven kunnen worden geïntroduceerd.

(2) Bij Besluit IX/6 is vastgesteld dat een toepassing van methylbromide alleen als „kritisch" mag worden beschouwd wanneer de aanvrager aantoont dat het niet beschikbaar zijn van methylbromide voor die toepassing tot een ernstige marktverstoring zou leiden en dat er voor de gebruiker geen technisch en economisch haalbare alternatieven of vervangingsmiddelen beschikbaar zijn die uit milieu- en gezondheidsoogpunt aanvaardbaar zijn en geschikt zijn voor de gewassen en omstandigheden in kwestie. Bovendien mogen de eventuele productie en het eventuele gebruik van methylbromide voor kritische toepassingen alleen worden toegestaan wanneer alle technisch en economisch haalbare maatregelen zijn genomen om de kritische toepassing en alle daarmee gepaard gaande emissies van methylbromide tot een minimum te beperken. De aanvrager dient ook aan te tonen dat een behoorlijke inspanning wordt geleverd om alternatieven en vervangingsmiddelen te evalueren, in de handel te brengen en volgens de nationale wetgeving te laten goedkeuren en dat onderzoek wordt gedaan met het oog op de ontwikkeling en toepassing van alternatieven en vervangingsmiddelen.

(3) De Commissie heeft zes voorstellen voor kritische toepassingen van methylbromide (totale hoeveelheid: 245 146 kg) ontvangen van twee lidstaten, namelijk Polen (12 995 kg) en Spanje (232 151 kg).

(4) De Commissie heeft de criteria van Besluit IX/6 en artikel 3, lid 2, punt ii), van Verordening (EG) nr. 2037/2000 toegepast om te bepalen voor welke hoeveelheid methylbromide in 2008 toestemming kan worden verleend voor gebruik in kritische toepassingen. De Commissie is, in overleg met de lidstaten, tot de vaststelling gekomen dat er bepaalde afdoende alternatieven in de Gemeenschap voorhanden zijn en dat deze alternatieven, sinds het indienen van de voorstellen voor kritische toepassingen door de lidstaten, steeds meer ingang hebben gevonden in veel landen die partij zijn bij het Protocol van Montreal. De Commissie heeft daarom vastgesteld dat in 2008 in totaal 212 671 kg methylbromide mag worden gebruikt voor kritische toepassingen in de lidstaten die om het gebruik van methylbromide hebben gevraagd. Dit stemt overeen met 1,1 % van de hoeveelheid methylbromide die in 1991 in de Europese Gemeenschap werd gebruikt, wat erop wijst dat meer dan 98,9 % van het toen gebruikte methylbromide is vervangen door alternatieven. De categorieën kritische toepassingen zijn in overeenstemming met die welke worden omschreven in tabel A van Besluit XIX/9 van de negentiende vergadering van de partijen bij het Protocol van Montreal [3].

[1] PB L 244 van 29.9.2000, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2007/540/EG van de Commissie (PB L 198 van 31.7.2007, blz. 35).

[2] Andere toepassingen zijn voor quarantainedoeleinden en toepassingen voorafgaand aan het vervoer, als grondstof en voor analytische en laboratoriumtoepassingen.

[3] UNEP/OzL.Pro.19/7: Verslag van de negentiende vergadering van de partijen bij het Protocol van Montreal betreffende stoffen die de ozonlaag afbreken, gehouden in Montreal van 17 tot en met 21 september 2007: http://ozone.unep.org/Meeting_Documents/mop/index.shtml

(5) Krachtens artikel 3, lid 2, punt ii), moet de Commissie tevens bepalen voor welke gebruikers de vrijstelling voor kritische toepassingen geldt. Aangezien de lidstaten krachtens artikel 17, lid 2, de minimale opleidingseisen moeten vaststellen voor het personeel dat bij het gebruik van methylbromide betrokken is en aangezien methylbromide alleen voor fumigatie wordt gebruikt, heeft de Commissie bepaald dat fumigatiebedrijven de enige gebruikers zijn die door de lidstaten kunnen worden voorgedragen en van de Commissie toestemming kunnen krijgen voor het gebruik van methylbromide voor kritische toepassingen. Fumigatiebedrijven beschikken over de nodige kwalificaties om methylbromide veilig te gebruiken; de lidstaten hebben procedures ingevoerd om te bepalen welke fumigatiebedrijven op hun grondgebied methylbromide voor kritische toepassingen mogen gebruiken.

(6) Bij Besluit IX/6 is bepaald dat de productie en het gebruik van methylbromide voor kritische toepassingen alleen worden toegestaan als er geen methylbromide uit de bestaande voorraden opgeslagen of gerecycleerd methylbromide beschikbaar is. In artikel 3, lid 2, punt ii), is bepaald dat de productie en de invoer van methylbromide slechts worden toegestaan indien er van geen van de partijen bij het protocol gerecycleerd of geregenereerd methylbromide te verkrijgen is. Overeenkomstig Besluit IX/6 en artikel 3, lid 2, punt ii), heeft de Commissie vastgesteld dat er een voorraad van 6 296,744 kg beschikbaar is voor kritische toepassingen.

(7) In artikel 4, lid 2, punt ii), wordt bepaald dat het op de markt brengen en het gebruik van methylbromide door anderen dan de producenten of de importeurs onverminderd artikel 4, lid 4, na 31 december 2005 is verboden. In artikel 4, lid 4, wordt bepaald dat artikel 4, lid 2, niet van toepassing is op het op de markt brengen en het gebruik van gereguleerde stoffen, indien die worden gebruikt om te voorzien in de behoeften voor kritische toepassingen waarvoor overeenkomstig artikel 3, lid 2, toestemming is verleend.

Dit betekent dat naast producenten en importeurs ook fumigatiebedrijven die in 2008 door de Commissie worden geregistreerd, na 31 december 2007 methylbromide op de markt mogen brengen en voor kritische toepassingen mogen gebruiken. Normaal gesproken vraagt een fumigatiebedrijf een importeur om methylbromide in te voeren en te leveren. Fumigatiebedrijven die in 2007 door de Commissie voor kritische toepassingen zijn geregistreerd, zouden nog resterend methylbromide dat niet in 2007 is gebruikt (zogenaamde „voorraden"), mogen overboeken naar 2008. De Europese Commissie heeft procedures ingesteld om deze voorraden methylbromide in mindering te brengen alvorens aanvullende hoeveelheden methylbromide worden ingevoerd of geproduceerd om aan de ingewilligde verzoeken voor kritische toepassingen in 2008 te voldoen.

(8) Aangezien het gebruik van methylbromide voor kritische toepassingen vanaf 1 januari 2008 is toegestaan en om te garanderen dat belanghebbende bedrijven en exploitanten gebruik kunnen maken van de vergunningsregeling, dient deze beschikking met ingang van 1 januari 2008 van toepassing te zijn.

(9) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 18 van Verordening (EG) nr. 2037/2000 ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Het Koninkrijk Spanje en de Republiek Polen krijgen toestemming om van 1 januari tot en met 31 december 2008 in totaal 212 671 kg methylbromide voor kritische toepassingen te gebruiken overeenkomstig de specifieke hoeveelheden en gebruikscategorieën die in de bijlagen I en II worden beschreven.

Artikel 2

De voorraden die door de bevoegde autoriteit van elke lidstaat als beschikbaar voor kritische toepassingen worden opgegeven, worden in mindering gebracht op de hoeveelheid die mag worden ingevoerd of geproduceerd om in de kritische toepassingen in die lidstaat te voorzien.

Artikel 3

Deze beschikking is van toepassing van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2008.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje en de Republiek Polen.

Gedaan te Brussel, 25 maart 2008.

Voor de Commissie

Stavros DIMAS

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

HET KONINKRIJK SPANJE

Toegestane kritische toepassingen	Kg
Aardbeienplanten (op grote hoogte geteeld)	200 000
Snijbloemen (alleen onderzoek)	25
Aardbeien en paprika's (alleen onderzoek)	151
Totaal	200 176

Voor kritische toepassingen in de lidstaat beschikbare voorraad methylbromide = 6 288,12 kg.

BIJLAGE II

DE REPUBLIEK POLEN

Toegestane kritische toepassingen	Kg
Aardbeienplanten	11 995
Koffiebonen	500
Totaal	12 495

Voor kritische toepassingen in de lidstaat beschikbare voorraad methylbromide = 8,624 kg.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 8 april 2008

houdende onttrekking aan communautaire financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten hebben verricht voor het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, of voor het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF)

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 1283)

(Slechts de teksten in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Franse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Tsjechische taal zijn authentiek)

(2008/321/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ([1]), en met name op artikel 7, lid 4,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ([2]), en met name op artikel 31,

Na raadpleging van het Comité voor de Landbouwfondsen,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 7, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 en artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1290/2005 is bepaald dat de Commissie de nodige verificaties verricht, de resultaten daarvan aan de lidstaten meedeelt, kennis neemt van de door de lidstaten gemaakte opmerkingen, bilaterale besprekingen voert om overeenstemming te bereiken met de betrokken lidstaten en haar conclusies formeel aan deze laatste meedeelt.

(2) De lidstaten konden verzoeken een bemiddelingsprocedure te openen. In sommige gevallen is van deze mogelijkheid gebruikgemaakt en is het aan het einde van de procedure uitgebrachte rapport door de Commissie onderzocht.

(3) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1258/1999 en Verordening (EG) nr. 1290/2005 kunnen uitsluitend landbouwuitgaven worden gefinancierd die zijn verricht op een wijze die niet in strijd was met de communautaire voorschriften.

(4) Uit de verrichte verificaties, de resultaten van de bilaterale besprekingen en de bemiddelingsprocedures is gebleken dat een deel van de door de lidstaten gedeclareerde uitgaven niet aan die voorwaarde voldoet en derhalve niet door het EOGFL, afdeling Garantie, of door het Europees Landbouwgarantiefonds, hierna „ELGF" genoemd, kan worden gefinancierd.

(5) Aangegeven moet worden welke bedragen niet als ten laste van het EOGFL, afdeling Garantie, of het ELGF worden erkend. Het gaat daarbij niet om uitgaven die zijn gedaan vóór de periode van 24 maanden die voorafging aan het tijdstip waarop de Commissie de resultaten van de verificaties schriftelijk aan de lidstaten heeft meegedeeld.

(6) Voor de gevallen waarop deze beschikking betrekking heeft, heeft de Commissie de lidstaten in een syntheseverslag de raming meegedeeld van de uitgaven die aan financiering moeten worden onttrokken omdat zij niet overeenkomstig de communautaire voorschriften zijn verricht.

(7) Met deze beschikking wordt niet vooruitgelopen op de financiële consequenties die de Commissie zou kunnen trekken uit arresten van het Hof van Justitie in zaken die op 15 december 2007 aanhangig waren en aangelegenheden betreffen waarop deze beschikking betrekking heeft,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De ten laste van het EOGFL, afdeling Garantie, of het ELGF gedeclareerde uitgaven van erkende betaalorganen van de lidstaten die in de bijlage zijn vermeld, worden aan communautaire financiering onttrokken omdat zij niet overeenkomstig de communautaire voorschriften zijn verricht.

([1]) PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.
([2]) PB L 209 van 11.8.2005, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1437/2007 (PB L 322 van 7.12.2007, blz. 1).

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, Ierland, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk en de Portugese Republiek.

Gedaan te Brussel, 8 april 2008.

Voor de Commissie

Mariann FISCHER BOEL

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Begrotingspost 6701

LS	Maatregel	BJ	Reden voor de correctie	Aard	%	Valuta	Bedrag	Reeds afgetrokken	Financiële gevolgen
AT	Financiële audit — Overschrijding	2004	Overschrijding financiële maxima	Gericht		EUR	– 61 104,20	0,00	– 61 104,20
						TOTAAL AT	**– 61 104,20**	**0,00**	**– 61 104,20**
CZ	Financiële audit — Overschrijding	2006	Overschrijding financiële maxima	Gericht		CZK	– 358 046,95	0,00	– 358 046,95
						TOTAAL CZ	**– 358 046,95**	**0,00**	**– 358 046,95**
DE	PO Garantie begeleidende maatregelen	2003	Overschrijding van maxima	Gericht		EUR	– 4 256 495,00	0,00	– 4 256 495,00
DE	Betalingen	2006	Te late betalingen	Gericht		EUR	– 80 851,39	– 80 851,39	0,00
						TOTAAL DE	**– 4 337 346,39**	**– 80 851,39**	**– 4 256 495,00**
DK	Melkpoeder voor productie caseïne	2002	Niet alle eisen inzake productieproces nageleefd	Gericht		DKK	– 8 915,00	0,00	– 8 915,00
DK	Melkpoeder voor productie caseïne	2003	Niet alle eisen inzake productieproces nageleefd	Gericht		DKK	– 157 528,05	0,00	– 157 528,05
DK	Melkpoeder voor productie caseïne	2004	Niet alle eisen inzake productieproces nageleefd	Gericht		DKK	– 98 154,15	0,00	– 98 154,15
						TOTAAL DK	**– 264 597,20**	**0,00**	**– 264 597,20**
ES	Certificering	2004	Niet-geïnde vorderingen	Gericht		EUR	– 1 882 525,15	0,00	– 1 882 525,15
ES	Groenten en fruit — Bananen	2004	Tekortkomingen (frequentie en steekproeftrekking) kwaliteitscontroles van tweede niveau	Forfaitair	2,00	EUR	– 948 158,64	0,00	– 948 158,64
ES	Groenten en fruit — Bananen	2005	Tekortkomingen (frequentie en steekproeftrekking) kwaliteitscontroles van tweede niveau	Forfaitair	2,00	EUR	– 1 394 194,02	0,00	– 1 394 194,02
ES	Groenten en fruit — Bananen	2006	Tekortkomingen (frequentie en steekproeftrekking) kwaliteitscontroles van tweede niveau	Forfaitair	2,00	EUR	– 406 510,05	0,00	– 406 510,05
ES	Distillatie van wijn	2003	Tekortkomingen controle op totaalverbod aanplant wijnstokken	Forfaitair	10,00	EUR	– 25 824 435,94	0,00	– 25 824 435,94
ES	Distillatie van wijn	2004	Tekortkomingen controle op totaalverbod aanplant wijnstokken	Forfaitair	10,00	EUR	– 29 124 759,86	0,00	– 29 124 759,86
						TOTAAL ES	**– 59 580 583,66**	**0,00**	**– 59 580 583,66**

LS	Maatregel	BJ	Reden voor de correctie	Aard	%	Valuta	Bedrag	Reeds afgetrokken	Financiële gevolgen
FR	Groenten en fruit — Bananen	2004	Bepaalde erkenningscriteria niet nageleefd door telersverenigingen	Forfaitair	5,00	EUR	– 780,11		– 780,11
FR	Groenten en fruit — Bananen	2005	Bepaalde erkenningscriteria niet nageleefd door telersverenigingen	Forfaitair	5,00	EUR	– 4 958 177,57	0,00	– 4 958 177,57
FR	Groenten en fruit — Bananen	2006	Bepaalde erkenningscriteria niet nageleefd door telersverenigingen	Forfaitair	5,00	EUR	– 2 263 498,77	0,00	– 2 263 498,77
FR	Groenten en fruit — Bananen	2007	Bepaalde erkenningscriteria niet nageleefd door telersverenigingen	Forfaitair	5,00	EUR	– 3 775 871,38	0,00	– 3 775 871,38
FR	Openbare opslag suiker	2005	Niet-subsidiabele hoeveelheid gedeclareerd	Gericht		EUR	– 535 626,90	0,00	– 535 626,90
FR	Openbare opslag suiker	2006	Niet-subsidiabele hoeveelheid gedeclareerd	Gericht		EUR	475 793,12	0,00	475 793,12
FR	Premies voor tabak	2004	Sancties niet toegepast	Gericht		EUR	– 9 947,35	0,00	– 9 947,35
FR	Premies voor tabak	2005	Sancties niet toegepast	Gericht		EUR	– 38 983,31	0,00	– 38 983,31
FR	Premies voor tabak	2006	Sancties niet toegepast	Gericht		EUR	– 85 816,53	0,00	– 85 816,53
						TOTAAL FR	**– 11 192 908,80**	**0,00**	**– 11 192 908,80**
IE	Melkpoeder voor productie caseïne	2003	Tekortkomingen bemonsteringsprocedure partijen	Forfaitair	2,00	EUR	– 209 164,22	0,00	– 209 164,22
IE	Melkpoeder voor productie caseïne	2004	Tekortkomingen bemonsteringsprocedure partijen	Forfaitair	2,00	EUR	– 423 850,43	0,00	– 423 850,43
IE	Melkpoeder voor productie caseïne	2005	Tekortkomingen bemonsteringsprocedure partijen	Forfaitair	2,00	EUR	– 131 507,65	0,00	– 131 507,65
						TOTAAL IE	**– 764 522,30**	**0,00**	**– 764 522,30**
IT	Uitvoerrestituties	2003	Onvoldoende informatie over fysieke controles	Forfaitair	5,00	EUR	– 30 905,27	0,00	– 30 905,27
IT	Financiële audit — Te late betalingen	2004	Te late betalingen	Gericht		EUR	– 308 289,90	0,00	– 308 289,90
IT	PO Garantie begeleidende maatregelen	2003	Administratieve controles in strijd met artikel 68 van Verordening (EG) nr. 817/2004 niet compleet; controles ter plaatse ontoereikend	Forfaitair	5,00	EUR	– 428 284,00	0,00	– 428 284,00

LS	Maatregel	BJ	Reden voor de correctie	Aard	%	Valuta	Bedrag	Reeds afgetrokken	Financiële gevolgen
IT	PO Garantie begeleidende maatregelen	2003	Controles ter plaatse in strijd met artikel 61 van Verordening (EG) nr. 445/2002 te laat uitgevoerd	Forfaitair	5,00	EUR	– 2 985 884,00	0,00	– 2 985 884,00
IT	PO Garantie begeleidende maatregelen	2004	Administratieve controles in strijd met artikel 68 van Verordening (EG) nr. 817/2004 niet compleet; controles ter plaatse ontoereikend	Forfaitair	5,00	EUR	– 754 180,00	0,00	– 754 180,00
IT	PO Garantie begeleidende maatregelen	2004	Controles ter plaatse in strijd met artikel 61 van Verordening (EG) nr. 445/2002 te laat uitgevoerd	Forfaitair	5,00	EUR	– 32 396,00	0,00	– 32 396,00
IT	PO Garantie begeleidende maatregelen	2005	Controles ter plaatse in strijd met artikel 61 van Verordening (EG) nr. 445/2002 te laat uitgevoerd	Forfaitair	5,00	EUR	– 54 645,00	0,00	– 54 645,00
IT	PO Garantie begeleidende maatregelen	2006	Controles ter plaatse in strijd met artikel 61 van Verordening (EG) nr. 445/2002 te laat uitgevoerd	Forfaitair	5,00	EUR	– 58 709,00	0,00	– 58 709,00
						TOTAAL IT	**– 4 653 293,17**	**0,00**	**– 4 653 293,17**
LU	Financiële audit — Te late betalingen	2006	Te late betalingen	Gericht		EUR	0,00	– 14 516,49	14 516,49
LU	Financiële audit — Overschrijding	2006	Overschrijding financiële maxima	Gericht		EUR	– 1 107 241,81	– 1 107 241,81	0,00
LU	PO Garantie begeleidende maatregelen	2004	Tekortkomingen essentiële en aanvullende controles	Forfaitair	5,00	EUR	– 484 845,00	0,00	– 484 845,00
LU	PO Garantie begeleidende maatregelen	2005	Tekortkomingen essentiële en aanvullende controles	Forfaitair	5,00	EUR	– 479 643,00	0,00	– 479 643,00
						TOTAAL LU	**– 2 071 729,81**	**– 1 121 758,30**	**– 949 971,51**
NL	Financiële audit — Overschrijding	2005	Overschrijding financiële maxima	Gericht		EUR	– 7 905,99	0,00	– 7 905,99
						TOTAAL NL	**– 7 905,99**	**0,00**	**– 7 905,99**
PT	Financiële audit — Overschrijding	2006	Overschrijding financiële maxima	Gericht		EUR	– 271 398,38	0,00	– 271 398,38
						TOTAAL PT	**– 271 398,38**	**0,00**	**– 271 398,38**

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 18 april 2008

tot verlenging van de geldigheidsduur van Beschikking 2006/502/EG waarbij de lidstaten worden verplicht maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat uitsluitend kinderveilige aanstekers op de markt worden gebracht en dat het op de markt brengen van „novelty lighters" wordt verboden

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 1442)

(Voor de EER relevante tekst)

(2008/322/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 2001/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 december 2001 inzake algemene productveiligheid [1], en met name op artikel 13,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bij Beschikking 2006/502/EG van de Commissie [2] worden de lidstaten verplicht maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat uitsluitend kinderveilige aanstekers op de markt worden gebracht en dat het op de markt brengen van „novelty lighters" wordt verboden.

(2) Beschikking 2006/502/EG is vastgesteld overeenkomstig de bepalingen van artikel 13 van Richtlijn 2001/95/EG waarbij de geldigheidsduur van de beschikking wordt beperkt tot maximaal één jaar maar met ten hoogste één jaar verlengd kan worden.

(3) Beschikking 2006/502/EG werd gewijzigd bij Beschikking 2007/231/EG waardoor de geldigheidsduur van de beschikking voor de eerste keer met een jaar werd verlengd, namelijk tot 11 mei 2008.

(4) In het licht van de tot nu toe opgedane ervaring en geboekte vooruitgang bij het zoeken naar een alternatieve oplossing op het gebied van de kinderveiligheid van aanstekers is het nodig dat de geldigheidsduur van de beschikking met twaalf maanden wordt verlengd.

(5) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij Richtlijn 2001/95/EG opgerichte comité,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

In Beschikking 2006/502/EG komt artikel 6, lid 2, als volgt te luiden: „Deze beschikking is van toepassing tot en met 11 mei 2009.".

Artikel 2

De lidstaten nemen de nodige maatregelen om uiterlijk op 11 mei 2008 aan deze beschikking te voldoen en maken die maatregelen bekend. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 18 april 2008.

Voor de Commissie

Meglena KUNEVA

Lid van de Commissie

---

[1] PB L 11 van 15.1.2002, blz. 4.

[2] PB L 198 van 20.7.2006, blz. 41. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 2007/231/EG (PB L 99 van 14.4.2007, blz. 16).